

การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารแห่งหนึ่งใน
จังหวัดพะเยา

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
เมษายน 2567
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยพะเยา

การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารแห่งหนึ่งในจังหวัดพะเยา

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

หลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

เมษายน 2567

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยพะเยา

ANALYSIS OF FACTORS INFLUENCING THE LOAN VOLUME OF A PARTICULAR BANK IN
PHAYAO PROVINCE

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment
of the Requirements for the Master of Business Administration Degree

April 2024

Copyright 2024 by University of Phayao

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

เรื่อง

การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารแห่งหนึ่งในจังหวัดพะเยา

ของ ภูษณิศา บุญสุข

ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

หลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

ของมหาวิทยาลัยพะเยา

ประธานกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชีรุตม์ หมั่นวงศ์เทพ)

อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

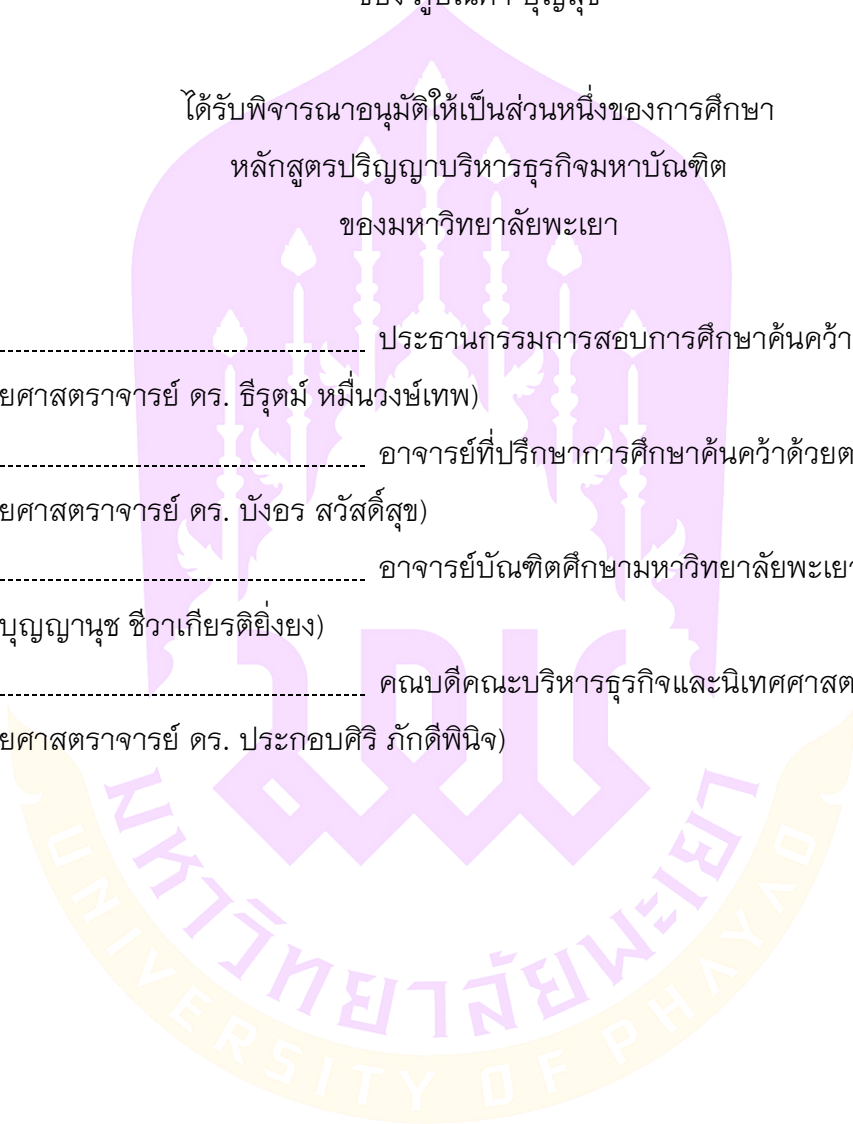
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บังอร สวัสดิ์สุข)

อาจารย์บัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยพะเยา

(ดร. บุญญานุช ชีวาเกียรติยิ่งยง)

คณบดีคณะบริหารธุรกิจและนิเทศศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประกอบศิริ ภัคดีพินิจ)

เรื่อง: การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารแห่งหนึ่งในจังหวัดพะเยา
ผู้ศึกษาค้นคว้า: ภูษณิศา บุญสุข, การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง: บธ.ม., มหาวิทยาลัยพะเยา, 2566
อาจารย์ที่ปรึกษา: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บังอร สวัสดิ์สุข
คำสำคัญ: ปัจจัยที่มีผลต่อการให้สินเชื่อ, สินเชื่อ, ธนาคาร, จังหวัดพะเยา

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารแห่งหนึ่งในจังหวัดพะเยา โดยการรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นลูกค้าที่ใช้บริการสินเชื่อของธนาคารแห่งหนึ่งในจังหวัดพะเยา จำนวน 130 ราย ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) และทดสอบด้วยการถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณ (Multiple Linear Regression Analysis) เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณการให้สินเชื่อ พบว่า ลูกค้าที่ใช้บริการสินเชื่อธุรกิจ ส่วนใหญ่มีอายุกิจการตั้งแต่ 11 – 20 ปี รายได้ตั้งแต่ 4,000,000 – 50,000,000 บาท และส่วนมากเป็นประเภทอุตสาหกรรมเลี้ยง โดยผู้ขอสินเชื่อส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุของผู้กู้ตั้งแต่ 51 – 70 ปี โดยอายุต่ำสุด 25 ปี และอายุสูงสุด 67 ปี ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส ส่วนใหญ่ผู้ขอสินเชื่อจะขอสินเชื่อก่อนมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างองค์กร ในปี พ.ศ. 2558 – 2560

ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยด้านรายได้จากกิจการ ส่งผลต่อปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารแห่งหนึ่งในจังหวัดพะเยา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนปัจจัยด้านอื่น ๆ ประกอบด้วย อายุกิจการ ประเภทอุตสาหกรรม อายุ เพศ สถานภาพ และการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างภายในองค์กร ไม่มีผลต่อปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารแห่งหนึ่งในจังหวัดพะเยา เนื่องจากเป็นข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ขอสินเชื่อ ในการพิจารณาการให้สินเชื่อจึงไม่มีอิทธิพลต่อการให้สินเชื่อของธนาคาร อีกทั้งในช่วงระยะเวลาที่ดังกล่าวเป็นช่วงที่เกิดสถานการณ์โควิด-19 ทำให้ภาคธุรกิจส่วนมากได้รับผลกระทบ รวมถึงธนาคารมีผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่ครบวงจรและหลากหลายที่ส่งผลให้ปริมาณการให้สินเชื่อเพิ่มขึ้น

Title: ANALYSIS OF FACTORS INFLUENCING THE LOAN VOLUME OF A PARTICULAR BANK IN PHAYAO PROVINCE

Author: Phusanisa Bunsuk, Independent Study: M.B.A., University of Phayao, 2023

Advisor: Assistant Professor Bungon Sawatsuk , Ph.D.

Keywords: Factors influencing the loan, Loans, Bank Phayao Province

ABSTRACT

This research aimed to the analyze factors influencing the loan volume of a particular bank in Phayao Province. A random sample of 130 customers who used loan services of a bank in Phayao Province, using descriptive statistics and Multiple Linear Regression Analysis to analyze factors influencing the loan. It was found that customers who used business loan services Most have business ages ranging from 11 – 20 years, income ranging from 4,000,000 – 50,000,000 baht, and most are in risky industries. The majority of loan applicants are male. The borrower's age ranges from 51 – 70 years. The minimum age is 25 years and the maximum age is 67 years. Most are marital status. As for the number of loan applicants before the organizational structure change in 2015 – 2017.

The results of the research found that the income factors from business affecting the loan volume of a particular bank in Phayao province, statistically significant at the 0.05 level. Other factors include age of business, type of industry, age, gender, status, and changes in organizational structure. It has no effect on loan volume of a particular bank in Phayao Province. because it is the personal information of the loan applicant. In considering granting loan, it therefore does not influence the bank's granting loan. Moreover, during the said period was the COVID-19 situation. causing most business sectors to be affected Including the bank, there are other comprehensive and diverse products that result in an increase in the amount of loan.

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาครั้งนี้ด้วยตนเองฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยความรู้และความอนุเคราะห์จาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บังอร สวัสดิ์สุข อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาครั้งนี้ด้วยตนเอง ดร.ปิยดา พฤกส์สวัสดิ์นนท์ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ซึ่งได้กรุณาให้ความรู้ ความช่วยเหลือด้านการให้คำปรึกษา และข้อเสนอแนะด้วยความเอาใจใส่อย่างดีตลอดมา ตลอดจนตรวจสอบ แก้ไข ข้อบกพร่องต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง กระทั่งทำให้การศึกษาครั้งนี้ด้วยตนเองฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ ผู้ศึกษากราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอบคุณผู้ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องของทุกส่วนในการศึกษาในครั้งนี้ ประโยชน์และคุณค่าของการศึกษาครั้งนี้ด้วยตนเองฉบับนี้ หากบังเกิดต่อการศึกษาและสังคมด้วยประการใด ๆ ผู้ศึกษาขอมอบแต่บุพการี และผู้มีพระคุณทุกท่าน

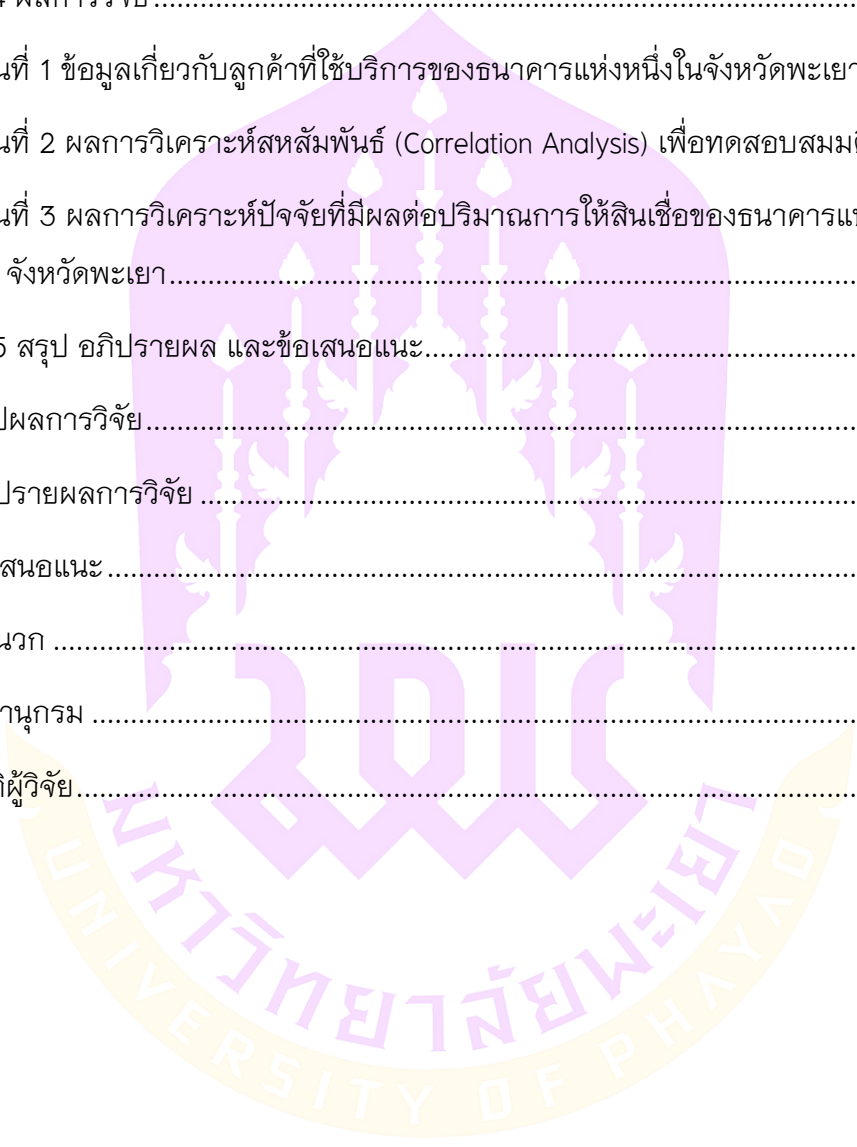
ภุชณิศา บุญสุข

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง	ฌ
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและคความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
สมมุติฐานงานวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
ประโยชน์เชิงวิชาการและประโยชน์จากการนำผลการศึกษาไปใช้ประโยชน์.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการให้สินเชื่อ.....	5
การวิเคราะห์สินเชื่อ.....	10
แนวคิดเกี่ยวกับโครงสร้างองค์กรและแนวคิดเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงองค์กร	13
เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	16
กรอบแนวคิดในการศึกษา.....	22
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	23
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	23

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา.....	23
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	24
การวิเคราะห์ข้อมูลและการทดสอบสมมติฐาน	24
บทที่ 4 ผลการวิจัย	28
ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับลูกค้าที่ใช้บริการของธนาคารแห่งหนึ่งในจังหวัดพะเยา.....	28
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐาน	32
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารแห่งหนึ่งใน จังหวัดพะเยา.....	34
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	38
สรุปผลการวิจัย.....	38
อภิปรายผลการวิจัย	40
ข้อเสนอแนะ.....	41
ภาคผนวก	42
บรรณานุกรม	45
ประวัติผู้วิจัย.....	49

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลตัวชี้วัดกิจการของผู้ขอสินเชื่อของธนาคารแห่งหนึ่งใน จังหวัดพะเยา.....	28
ตาราง 2 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลผู้ดำเนินธุรกิจของธนาคารแห่งหนึ่งในจังหวัดพะเยา.....	30
ตาราง 3 แสดงจำนวนและร้อยละผู้ขอสินเชื่อในช่วงก่อนและหลังที่มีการเปลี่ยนแปลง โครงสร้างองค์กรของธนาคารแห่งหนึ่งในจังหวัดพะเยา.....	31
ตาราง 4 ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม	32
ตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ Multiple Linear Regression Analysis ที่มีผลต่อปริมาณการให้ สินเชื่อของธนาคารแห่งหนึ่งในจังหวัดพะเยา.....	35

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการศึกษา	22
ภาพ 2 แสดงการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้น (Linear Regression)	25

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันเทคโนโลยีถูกพัฒนาขึ้นอย่างต่อเนื่องทำให้เกิดนวัตกรรมใหม่ ๆ ส่งผลทำให้เกิดการหยุดชะงัก (Digital Disruption) การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีจะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงภายในองค์กรเป็นอย่างมาก ดังนั้นองค์กรต่าง ๆ จะต้องเตรียมพร้อมและตื่นตัวอยู่เสมอสำหรับเทคโนโลยีใหม่ ๆ (Brand Buffet, 2019) สถาบันการเงินมีคู่แข่งเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้ไม่ได้จำกัดเพียงคู่แข่งที่เป็นสถาบันการเงินเท่านั้น แต่มีบริษัทฟินเทค (Fintech) เข้ามาสร้างนวัตกรรมทางการเงินแบบใหม่ ๆ ซึ่งทำให้พฤติกรรมของผู้บริโภคเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้สถาบันการเงินต้องปรับโครงสร้างภายในองค์กรให้มีความคล่องตัวและทำงานอย่างรวดเร็วมากยิ่งขึ้นเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง (Brand Buffet, 2019) ดังเช่น (ประเวศน์ มหารัตน์สกุล, 2554) กล่าวไว้ว่า ปัจจัยด้านความก้าวหน้าของเทคโนโลยีเป็นปัจจัยหนึ่งส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างองค์กร ดังนั้น ต้องยอมรับว่าการที่องค์กรจะอยู่รอดได้ต้องมีการเปลี่ยนแปลงให้สอดคล้องกับความเป็นไปของสภาพแวดล้อม

แม้บางองค์กรมีการวางโครงสร้างองค์กรที่ดีและเหมาะสมแล้วแต่ต้องมีการทบทวนเพื่อปรับปรุงโครงสร้างองค์กรอยู่บ่อยครั้ง เพื่อให้จำนวนคนและจำนวนงานเหมาะสมกันอีกทั้งเมื่อเวลาผ่านไปอาจเกิดการเปลี่ยนแปลง ทั้งการขยายตัว การหดตัว การเปลี่ยนโมเดลธุรกิจ หรืออื่น ๆ ทำให้ต้องมีการทบทวนโครงสร้างองค์กรเพื่อให้สอดคล้องกับการดำเนินธุรกิจ ขณะนั้น (ณรงค์วิทย์ แสันทอง ชันธฤทธิ ปฐมเล็ก, 2561)

ในปี 2561 ธนาคารแห่งหนึ่งได้มีการปรับโครงสร้างในองค์กรโดยปรับโครงสร้างให้มีการทำงานร่วมกันระหว่างผู้ดูแลความสัมพันธ์ลูกค้าที่มีความรู้ด้านผลิตภัณฑ์สินเชื่อธุรกิจ และผลิตภัณฑ์ธนาคารกับเจ้าหน้าที่บริการลูกค้าในสาขาพื้นที่ที่มีความเข้าใจในตัวตนลูกค้า ควบคู่ไปการใช้นวัตกรรมเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสนับสนุนองค์ความรู้และสร้างเครือข่ายลูกค้าให้แก่ลูกค้าเพื่อให้ธุรกิจของลูกค้าและส่งเสริมต่อปริมาณการปล่อยสินเชื่อของธนาคารเติบโตอย่างมีคุณภาพ

อีกทั้งในปัจจุบันปัญหาฝุ่นควัน PM 2.5 ซึ่งส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนและการท่องเที่ยวของไทย ปัญหาน้ำท่วมและปัญหาภัยแล้งที่เกิดขึ้นทุกปีซึ่งส่งผลกระทบต่อผลิตผลในภาคเกษตรกรรมและคุณภาพชีวิตของประชาชน อีกทั้งปัญหาหนี้ครัวเรือนเป็น

ปัญหาเรื้อรังของสังคมไทย ซึ่งหากสถานการณ์ยังคงดำเนินต่อไปเช่นนี้อาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพลูกหนี้และการขยายตัวของเศรษฐกิจไทยในระยะยาว จากปัญหาเหล่านี้สถาบันการเงินไทยในฐานะตัวกลางทางการเงินสามารถมีส่วนช่วยแก้ไขปัญหานี้ได้ โดยการให้สินเชื่อที่เหมาะสม เพื่อลดผลกระทบเชิงลบ อันเนื่องมาจากการสนับสนุนทางการเงินได้

สมาคมธนาคารไทยและธนาคารพาณิชย์ ตระหนักถึงบทบาทสำคัญของภาคการธนาคารในฐานะตัวกลางทางการเงินได้ร่วมแสดงเจตจำนงที่จะยกระดับการทำงานของภาคสถาบันการเงินไทยด้วยการมีแนวนโยบายและแนวปฏิบัติ ร่วมกันในการให้สินเชื่ออย่างมีความรับผิดชอบ เพื่อให้ธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทยมีกระบวนการสนับสนุนการให้สินเชื่อที่คำนึงถึงปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และธรรมาภิบาล ซึ่งจะเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันให้กับสถาบันการเงินเองและบรรเทาปัญหาต่าง ๆ ที่ทวีความรุนแรงอย่างต่อเนื่องได้ และจำเป็นอย่างยิ่งที่สถาบันการเงินจะต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน มีการติดตามประเมินผล และตรวจสอบการปฏิบัติ รวมถึงการเปิดเผย ข้อมูลที่น่าเชื่อถือในเวลาที่เหมาะสม อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนของระบบเศรษฐกิจ และสังคมไทยต่อไป

ปัจจุบันกลุ่มวิสาหกิจขนาดย่อม (Micro) มีความสำคัญต่อการขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจของประเทศอย่างมาก ดังนั้น การที่สถาบันการเงินเข้ามากำหนดนโยบายและเกณฑ์การให้สินเชื่อที่เหมาะสมอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะกลุ่มวิสาหกิจขนาดย่อม (Micro) ก็จะมีโอกาสเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้มากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นด้านการเงินการพัฒนาศักยภาพที่สอดคล้องกับธุรกิจ ขณะเดียวกันจะนำไปสู่เศรษฐกิจภาพรวมที่สะท้อนระดับการพัฒนาของวิสาหกิจที่ชัดเจน ส่งผลต่อภาคเศรษฐกิจไทยโดยรวมมีแนวโน้มที่ดีขึ้น

จากประเด็นดังกล่าวข้างต้นจึงทำให้ผู้วิจัยสนใจในการศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารแห่งหนึ่งในจังหวัดพะเยา และจากการศึกษาที่เกี่ยวข้องในอดีตสำหรับการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารเงินที่ผ่านมา โดยส่วนใหญ่จะเน้นศึกษาปัจจัยที่ใช้ในการวิเคราะห์สินเชื่อ ซึ่งยังไม่มีการศึกษาที่เชื่อมโยงถึงปัจจัยที่มีผลต่อการให้สินเชื่อ อีกทั้งการให้สินเชื่อถือเป็นรายได้หลักของธนาคาร เพราะเป็นสินทรัพย์ชนิดที่ให้ผลตอบแทนสูงและในทางกลับกันก็เป็นสินทรัพย์ที่มีความเสี่ยงสูงด้วยเช่นกัน (วรศ อุปาดิก, 2544) ทำให้ผู้วิจัยสนใจและนำไปสู่การศึกษาการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารแห่งหนึ่งในจังหวัดพะเยา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารแห่งหนึ่งในจังหวัดพะเยา
2. การสร้างแบบจำลองที่สามารถทำนายปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารในอนาคต

สมมุติฐานงานวิจัย

H1 = ปัจจัยตัวชี้วัดกิจการ ได้แก่ อายุกิจการ รายได้จากกิจการและประเภทอุตสาหกรรม มีผลต่อปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารแห่งหนึ่งในจังหวัดพะเยา

H2 = ปัจจัยตัวชี้วัดผู้ดำเนินธุรกิจ ได้แก่ เพศ อายุ และสถานภาพมีผลต่อปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารแห่งหนึ่งในจังหวัดพะเยา

H3 = ปัจจัยการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างภายในองค์กรมีผลต่อปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารแห่งหนึ่งในจังหวัดพะเยา

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาปัจจัยภายในของธนาคารแห่งหนึ่งในจังหวัดพะเยามีขอบเขตการวิจัย ดังนี้

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ลูกค้ำที่ใช้บริการสินเชื่อธุรกิจของธนาคารแห่งหนึ่งในจังหวัดพะเยา จำนวนทั้งหมด 350 ราย เนื่องจากคัดเลือกข้อมูลลูกค้ำที่มีความเคลื่อนไหวทางด้านสินเชื่อช่วงเวลาที่ทำการศึกษาดังแต่เดือนมกราคม 2558 จนถึงเดือนธันวาคม 2562

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ผู้ใช้บริการสินเชื่อธุรกิจของธนาคารแห่งหนึ่งในจังหวัดพะเยา จำนวน 130 ราย (ร้อยละ 37.14 ของประชากร) โดยใช้เกณฑ์กำหนดร้อยละของประชากรในการพิจารณา (ธีระพงศ์ ชินะจิตพันธ์ และก่องกฤษณ์ ไตชัยวัฒน์, 2554) ถ้าขนาดประชากรเป็นหลักร้อยละ ควรใช้กลุ่มตัวอย่างอย่างน้อย 25%

ขอบเขตด้านตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ

- 1.1 ตัวชี้วัดกิจการ ได้แก่ อายุกิจการ รายได้จากกิจการ และประเภทอุตสาหกรรม
- 1.2 ตัวชี้วัดผู้ดำเนินธุรกิจ ได้แก่ เพศ อายุ และสถานภาพ
- 1.3 การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างภายในองค์กร

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารแห่งหนึ่งในจังหวัดพะเยา

ประโยชน์เชิงวิชาการและประโยชน์จากการนำผลการศึกษาไปใช้ประโยชน์

1. ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารแห่งหนึ่งในจังหวัดพะเยา ทั้งนี้ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการให้สินเชื่อแก่ลูกค้าและสามารถแข่งขันกับคู่แข่งในอุตสาหกรรมเดียวกันได้และใช้ผลในการศึกษาเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขปริมาณการปล่อยสินเชื่อในอนาคตได้

2. เป็นประโยชน์สำหรับผู้สนใจศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างภายในองค์กรกับปริมาณการปล่อยสินเชื่อธนาคาร

นิยามศัพท์เฉพาะ

สินเชื่อ คือ เงินทุนหมุนเวียนที่สถาบันการเงินได้ให้แก่ผู้ขอสินเชื่อมีสัญญาผูกพันที่จะชำระสินเชื่อคืนให้แก่สถาบันการเงินในอนาคต

ปริมาณการให้สินเชื่อ คือ จำนวนเงินที่ปล่อยให้แก่ภาคครัวเรือนหรือภาคธุรกิจแต่ละรายเป็นจำนวนใดจำนวนหนึ่ง แล้วแต่ความเหมาะสมของลูกค้าแต่ละราย ซึ่งการปล่อยสินเชื่อเป็นหนึ่งในหน้าที่หลักของสถาบันการเงิน ในฐานะที่เป็นตัวกลางทางการเงินในการระดมเงินฝากจากผู้ที่มีเงินส่วนเกินมาปล่อยกู้ให้แก่ครัวเรือนและภาคธุรกิจที่มีความต้องการเงินกู้

ธนาคาร คือ สถาบันการเงินที่รับฝากเงินจากประชาชนและสร้างสินเชื่อ (เครดิต) กิจกรรมการกู้ยืมสามารถทำได้ทั้งทางตรงและทางอ้อมผ่านตลาดทุน

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารแห่งหนึ่งในจังหวัดพะเยา ผู้ศึกษาได้ใช้แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการให้สินเชื่อ
2. การวิเคราะห์สินเชื่อ
3. แนวคิดเกี่ยวกับโครงสร้างองค์กรและแนวคิดเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงองค์กร
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
5. กรอบแนวคิดในการศึกษา

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการให้สินเชื่อ

สินเชื่อ (Credit) ถูกนำมาเป็นเครื่องมือชนิดหนึ่งในการเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนเงินตรา แม้ว่าสินเชื่อจะไม่ใช้เงินตราแต่ก็เป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางว่าสินเชื่อมีความใกล้เคียงเงินตรามากที่สุด แต่การให้สินเชื่อเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนนั้นจะมีความแตกต่างจากการใช้เงินตรา เนื่องจากสินเชื่อนี้มีลักษณะเป็นสัญญาผูกพัน (Promise) ที่มีผลต่อเนื่องไปสู่อนาคต ในอันที่จะต้องมีการไถ่ถอนหนี้สินโดยการชำระหนี้ตามข้อผูกพันสินเชื่อถือว่าเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการขยายตัวของการผลิตสินค้าและบริการ ในทางสังคมสินเชื่อยังทำให้พฤติกรรมและคุณภาพในชีวิตของคนเปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมการผลิต การบริโภค และการใช้จ่ายของหน่วยครัวเรือน และหน่วยธุรกิจ

การให้สินเชื่อเป็นธุรกรรมหลักที่ส่งผลสำคัญอย่างยิ่งต่อผลกำไรและความเสี่ยงของธนาคาร การมีมาตรฐานการให้สินเชื่อที่ไม่เหมาะสม การบริหารพอร์ตสินเชื่อที่ไม่ถูกต้องหรือการไม่ใส่ใจติดตามการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์อย่างเพียงพอ อาจส่งผลให้คุณภาพสินเชื่อด้อยลง และเป็นเหตุให้ความเสี่ยงของธนาคารเพิ่มสูงขึ้น ดังนั้น ธนาคารจึงต้องมีวิธีการในการให้สินเชื่อที่รัดกุมและเหมาะสม

กระบวนการให้สินเชื่อ สรุปเป็นกระบวนการสินเชื่อได้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. การเกิดรายการสินเชื่อ (Credit Transaction) เริ่มจากที่บุคคลทั้ง 2 ฝ่ายตกลงกันที่จะทำการแลกเปลี่ยนสินค้าหรือบริการ หรือการให้กู้ยืมโดยมีสัญญาและเงื่อนไขที่จะชำระคืนในอนาคต

2. สถานะทางสินเชื่อ (Credit Standing) เมื่อได้มีการตกลงกันที่จะให้สินเชื่อแล้ว สิ่งที่จะต้องพิจารณาและตัดสินใจ ในขั้นต่อมา คือ สถานะทางสินเชื่อของผู้กู้ หรือขอใช้บริการสินเชื่อว่ามีความน่าเชื่อถือมากน้อยเพียงใดทั้งในด้านลักษณะส่วนตัว ผลประกอบการ ชื่อเสียงของการดำเนินธุรกิจ ตลอดจนความสามารถที่จะชำระหนี้ สถานะทางสินเชื่อจะเป็นตัวบ่งชี้ของการยอมรับของการกำหนดวงเงินสินเชื่อ เงื่อนไขเวลาของการให้สินเชื่อว่ามีมากน้อยเพียงใด และอย่างไร ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะมีความแตกต่างกันในผู้ขอสินเชื่อแต่ละราย

3. การใช้เครื่องมือประกอบด้านสินเชื่อหรือตราสารสินเชื่อ (Credit Instrument) เป็นขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการสินเชื่อที่จะต้องมีการทำหลักฐานเพื่อแสดงการตกลงเกี่ยวกับวงเงินสินเชื่อ เงื่อนไข หรือเงื่อนไขเวลาทั้ง 2 ฝ่ายยอมรับ ได้แก่ ตราสาร หรือสัญญาที่เป็นหลักประกันการชำระหนี้ในอนาคต เช่น หนังสือสัญญาเงินกู้ ตั๋วสัญญาใช้เงิน ตั๋วแลกเงิน หรือเช็ค เป็นต้น ดังนั้น เครื่องมือประกอบด้านสินเชื่อ จึงหมายถึง หลักฐานแสดงถึงสภาพหนี้

การบริหารสินเชื่อจะต้องใช้ทั้งหลักการบริหารทั่วไป และหลักการบริหารสินเชื่อ เฉพาะ หลักการบริหารทั่วไป ประกอบด้วย (1) การวางแผน (2) การจัดองค์กร (3) การจัดกำลังคนให้เหมาะสมกับงาน (4) การกำหนดสายงานการบังคับบัญชา (5) การควบคุม และหลักการบริหารสินเชื่อเฉพาะ ประกอบด้วย (1) การควบคุมลูกหนี้ให้ใช้เงินกู้ถูกต้องตรงตามวัตถุประสงค์ (2) การควบคุมให้ลูกหนี้ปฏิบัติตามเงื่อนไขและข้อตกลง (3) การช่วยเหลือดูแลการดำเนินงานของลูกหนี้ (4) การดูแลหลักประกันไม่ให้เสื่อมค่า (5) การดูแลอายุความและความสมบูรณ์ของเอกสารสัญญา (6) การเตรียมมาตรการแก้ไขปัญหาลูกหนี้

ขั้นตอนการขอสินเชื่อ ในการดำเนินงานสินเชื่อ สามารถกำหนดขอบเขตของการดำเนินงานกว้าง ๆ ได้เป็น 2 ส่วน ได้แก่

1. ส่วนของการดำเนินการให้สินเชื่อ ประกอบด้วย (1) แสวงหาและคัดเลือกลูกค้า (2) รับใบคำขอใช้บริการสินเชื่อ (3) สัมภาษณ์ลูกค้าผู้ต้องการสินเชื่อ (4) การวิเคราะห์สินเชื่อ เป็นการวิเคราะห์ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ (5) การกำหนดวงเงินสินเชื่อและการอนุมัติ (6) การแจ้งให้ลูกค้าทราบการอนุมัติสินเชื่อ (7) การจ่ายสินเชื่อตามที่ได้รับอนุมัติ (8) การตรวจสอบการใช้เงินกู้

2. ส่วนของการเรียกเก็บหนี้ ประกอบด้วย (1) การแจ้งหรือการเตือน (2) การติดตามทวงหนี้ (3) การใช้มาตรการที่รุนแรง วิธีการเรียกเก็บหนี้ควรดำเนินการตาม มาตรการตั้งแต่เบาไปหาหนัก และควรแยกแยะให้ออกว่าลูกหนี้รายใดควรใช้มาตรการใด นอกจากนี้พนักงานที่ดำเนินการเรียกเก็บหนี้จะต้องมีข้อมูลที่ถูกต้อง ชัดเจน และมีกลยุทธ์ที่ แยกย่อย โดยจะต้องมีการวางแผนและเตรียมการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการเรียกเก็บ หนี้เป็นการล่วงหน้า เพื่อให้การเรียกเก็บหนี้บรรลุเป้าหมาย

แนวคิด 6 C's Analysis เครื่องมือในการพิจารณาในการปล่อยสินเชื่อ เพื่อใช้เป็น หลักเกณฑ์ในการพิจารณาผู้ขอสินเชื่อ ซึ่งประกอบด้วย

1. Character หรือ คุณสมบัตินของผู้กู้ หมายถึง การพิจารณาผู้กู้ในด้านต่าง ๆ กรณี ถ้าเป็นบุคคลจะพิจารณา เช่น ประสบการณ์ การศึกษา อายุ อุปนิสัย ความตั้งใจ กรณีเป็น บริษัทจะพิจารณาจากความพร้อมและประสบการณ์ของทีมงาน การวิเคราะห์คุณสมบัติของผู้ กู้นี้ก็เพื่อให้มั่นใจได้ว่าลูกค้านั้นมีความตั้งใจและสามารถนำเงินทูลนี้ไปใช้ในการประกอบการให้ ประสบความสำเร็จตามที่ตั้งใจไว้ เป็นต้น

คุณสมบัติของผู้ขอสินเชื่อ หมายถึง อุปนิสัยใจคอ และพฤติกรรมของผู้ขอสินเชื่อว่า จะมีความเต็มใจชำระหนี้มากน้อยเพียงใด โดยอาจพิจารณาได้เป็น 2 ประเภท คือ

(1) คุณสมบัติโดยทั่วไปและประวัติส่วนตัว เช่น อุปนิสัยทั่วไป ข้อมูลเกี่ยวกับ ครอบครัว อายุ การค้า สังคม ความซื่อสัตย์ ชื่อเสียงส่วนตัว เป็นต้น

(2) คุณสมบัติเฉพาะด้าน เช่น ความสามารถ ความชำนาญ ประสบการณ์ เป็นต้น

2. Capacity หรือ ความสามารถในการชำระหนี้ การวิเคราะห์ความสามารถในการ ชำระหนี้ของลูกหนี้สินเชื่อจะคล้ายกับที่ได้อธิบายไปแล้วในกรณี Payment

3. Capital หรือ เงินทุน การลงทุนในสินทรัพย์ของลูกค้านั้น ลูกค้านั้นควรมีเงินทุนของ ตนเองส่วนหนึ่งมาลงทุนด้วยธนาคารมักจะไม่สนับสนุนโครงการที่จะขอเงินกู้ทั้ง 100% จากธนาคาร เพราะจะทำให้ภาระหนี้สินของโครงการอยู่ในระดับสูงซึ่งจะไปเพิ่มความเสี่ยงทาง การเงินของกิจการให้สูงขึ้นด้วย

4. Collateral หรือ หลักประกันของผู้ขอสินเชื่อ หลักประกันที่ธนาคารพาณิชย์ร้องขอ จากลูกค้านั้นก็เพื่อใช้ป้องกันความเสี่ยง

5. Condition หรือ สถานการณ์ที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการชำระหนี้ ใน การปล่อยสินเชื่อนั้น แม้ว่าจะวิเคราะห์มาแล้วเป็นอย่างดีว่าลูกค้านั้นมีคุณสมบัติต่าง ๆ ตาม C ทั้งหมดข้างต้นก็ยังไม่ได้หมายความว่า จะเป็นสินเชื่อที่ดีมีคุณภาพได้ ถ้าภาวะเศรษฐกิจและ สภาพแวดล้อมของอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจไม่เอื้ออำนวยเจ้าหน้าที่สินเชื่อของ

ธนาคารจึงจำเป็นต้องรู้ข้อมูลความเป็นไปของเศรษฐกิจระดับมหภาค ข้อมูลโครงสร้างและ การแข่งขันในอุตสาหกรรมของธุรกิจนั้น เพื่อเป็นข้อมูลเกี่ยวกับโอกาสและอุปสรรคสำหรับ ธุรกิจนั้น ประกอบการตัดสินใจให้สินเชื่อหรือไม่ต่อไป

6. Control หมายถึง กระบวนการในการควบคุมการดำเนินงานภายในหรือการบริหาร กิจการ โดยเกณฑ์ในการประเมินการปล่อยสินเชื่อของสถาบันการเงินมักจะมีการวัดคุณภาพ ของผู้ขอสินเชื่อ เพื่อให้การปล่อยสินเชื่อดังกล่าวเกิดประสิทธิภาพสูงสุด และได้รับผลตอบแทน จากการปล่อยสินเชื่อและเงินต้นคืนเมื่อครบกำหนดในการชำระหนี้

นโยบาย 5 P (P's Policy) การวิเคราะห์สินเชื่อโดยใช้นโยบาย 5P เป็นอีกวิธีหนึ่ง ที่สามารถใช้เป็นหลักนโยบาย และเป็นเครื่องมือที่ช่วยในการตัดสินใจรวมถึงพิจารณาการให้ สินเชื่อให้เป็นไปอย่างรอบครอบ (ชินินทร์ พิทยาวิริช, 2547)

1. ตัวบุคคล (People) เป็นการพิจารณาบุคคลที่จะกู้เงินมีความรับผิดชอบเพียงใด มีประวัติความเป็นมาอย่างไร มีความสำเร็จทางธุรกิจมากน้อยเพียงใดเป็นบุคคลที่เชื่อได้ หรือไม่เป็นคนเหนียวหนี้หรือไม่

2. วัตถุประสงค์ (Purpose) ของการกู้เงิน พิจารณาถึงความต้องการในการกู้เงินว่าจะ นำไปลงทุนในด้านไหน เหมาะสมกับธุรกิจหรือไม่วงเงินที่กู้เหมาะสมกับกิจกรรมหรือไม่และจะ ใช้เงินกู้ยืมอย่างไรมีประสิทธิภาพหรือไม่ วัตถุประสงค์การใช้เงินกู้แบ่งเป็นประเภทใหญ่ ๆ คือลงทุน ในทรัพย์สินถาวรเป็นเงินทุนหมุนเวียน ชำระเจ้าหนี้อื่น และเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ

3. การชำระหนี้ (Payment) เป็นการพิจารณาถึงความสามารถในการชำระหนี้ของ ธุรกิจว่าจะสามารถชำระหนี้ได้และตรงตามกำหนดเวลาหรือไม่โดยพิจารณาเกี่ยวข้องกับ ความสามารถในการทำกำไรของกิจการเพราะเงินที่จะชำระหนี้ต้องมาจากกำไรของกิจการ หลังหักภาษีแล้วมิใช่จากการขายทรัพย์สินหรือกู้ยืม พิจารณาจากงบดุล งบกำไรขาดทุน และ งบกระแสเงินสด ทั้งในอดีตจนถึงปัจจุบัน และอนาคตอีกด้วย

4. การป้องกัน (Protection) เป็นการพิจารณาและหาแนวทางลดความเสี่ยงของการ ให้สินเชื่อ หากแผนการดำเนินธุรกิจของผู้กู้ไม่เป็นไปตามที่วางไว้โดยพิจารณาจากปัจจัยภายใน (Internal) โดยพิจารณาเฉพาะตัวผู้กู้ว่ามีความรับผิดชอบได้มากน้อยเพียงใด และปัจจัย ภายนอก (External) โดยพิจารณาว่าหากธุรกิจไม่เป็นไปตามที่วางแผนไว้หรือผู้กู้สามารถ ดำเนินธุรกิจได้จะมีบุคคลภายนอกเข้ามารับผิดชอบหนี้หรือไม่ เช่น หลักประกัน หรือทายาท

5. ความเสี่ยงภัย (Prospective) เป็นการพิจารณาผลได้ผลเสียที่จะเกิดขึ้นกับการให้ สินเชื่อว่าคุณคุ้มหรือเหมาะสมหรือไม่ เช่น เปรียบเทียบอัตราดอกเบี้ยกับการเสี่ยงภัยในธุรกิจนั้น ต้องพิจารณาถึงความเสี่ยงที่เงินกู้จะสูญ ความยุ่งยากในการเรียกเก็บการเสียเวลา

ในการดำเนินคดีว่ารายใดที่จะได้จากดอกเบี้ยเงินกู้ นั้น เหมาะสมหรือไม่รวมถึงรายได้จากค่าธรรมเนียมตลอดถึงโอกาสที่จะได้ลูกค้าในเครือเดียวกันมาเป็นลูกค้าธนาคาร เป็นต้น

สถาบันการเงินผู้ปล่อยสินเชื่อจำเป็นต้องมีการวัดคุณภาพ เพื่อตรวจสอบความเข้มแข็งขององค์กรในด้านต่าง ๆ และป้องกันความเสี่ยงอันจะเกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งถือว่าเป็นการบริหารความเสี่ยงของสถาบันการเงินผู้ปล่อยกู้ได้เป็นอย่างดี โดยเครื่องมือที่จะนำมาใช้ในการวัดระดับหรือประเมินการปฏิบัติงานของสถาบันการเงินผู้ปล่อยสินเชื่อ คือ การวิเคราะห์ CAMELS ซึ่งประกอบด้วย การวิเคราะห์ด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. Capital strength คือ ความเพียงพอหรือความเข้มแข็งของเงินทุนต่อความเสี่ยง
2. Asset quality คือ คุณภาพสินทรัพย์องค์กร
3. Management ability คือ ความสามารถในการบริหารจัดการ
4. Earnings sufficiency คือ ความสามารถในการทำกำไรขององค์กร
5. Liquidity คือ สภาพคล่องตัวต่อความต้องการใช้เงิน
6. Sensitivity คือ ความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงที่ส่งผลกระทบต่อธุรกิจ

แนวคิดหลักการในการวิเคราะห์สินเชื่อ โดยใช้หลัก 3P หรือ 5C นี้เป็นหลักการวิเคราะห์สินเชื่อที่ใช้ได้กับ ลูกค้าทุกรายการของธนาคาร (กฤษฎา เสกตระกูล, 2553)

หลักของ 3P

1. Purpose หรือ วัตถุประสงค์

การปล่อยสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์จะต้องรู้ก่อนว่าผู้กู้หรือลูกหนี้สินเชื่อต้องการเงินทุนเท่าใด ไปทำอะไร ต้องการเงินทุนระยะสั้นเพื่อใช้หมุนเวียนในกิจการ หรือต้องการเงินทุน ระยะยาวเพื่อสร้างโรงงาน เครื่องจักร การทราบความต้องการหรือวัตถุประสงค์จะช่วยให้ธนาคารพาณิชย์สามารถจัดวงเงินสินเชื่อให้เหมาะสมกับลูกค้าได้

2. Payment หรือ ความสามารถในการชำระหนี้

การปล่อยสินเชื่อยังต้องดูด้วยว่า เมื่อลูกค้าได้เงินทุนไปใช้ในกิจการแล้วจะมีความสามารถในการชำระคืนเงินต้นและดอกเบี้ยได้หรือไม่ การวัดความสามารถข้างต้นนี้เป็นการวิเคราะห์ดูว่า เงินทุนที่ลูกค้าได้ไปนั้น ลูกค้านำไปลงทุนสินทรัพย์อะไร ถูกต้องตามวัตถุประสงค์หรือไม่และสินทรัพย์เหล่านั้นทำให้เกิดรายได้และกำไรกับลูกค้าได้อย่างไร และลูกค้ามีกระแสเงินสดคงเหลือที่จะมาชำระหนี้คืนแก่ธนาคารได้หรือไม่ เท่าใดและในระยะเวลาเท่าใด

3. Protection หรือ การป้องกันความเสี่ยง

ในการปล่อยสินเชื่อของธนาคารให้ลูกค้านั้น ในบางครั้งลูกค้าแม้ว่าจะมีความสามารถในการชำระหนี้ได้แต่ก็ไม่ได้มีความเต็มใจที่จะชำระ หรือในบางกรณีเกิดภาวะของรายได้และกำไร ของลูกค้าไม่เป็นไปตามที่คาดการณ์ไว้ ลูกค้าก็จะไม่สามารถชำระหนี้ได้ แม้ว่า จะเต็มใจชำระก็ตาม เหตุการณ์เหล่านี้ อาจเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา ทำให้ความเสียหายให้กับ ธนาคารพาณิชย์ เนื่องจากเงินทุนส่วนใหญ่ที่นำมาปล่อยสินเชื่อนี้ก็จะมาจากเงินฝากจาก ประชาชนหรือเงินกู้จากเจ้าหนี้ซึ่งธนาคารพาณิชย์ต้องมีความรับผิดชอบในเงินทุนเหล่านั้น เพื่อ ลดความเสี่ยงดังกล่าว ธนาคารพาณิชย์จึงควรเรียกหลักประกันซึ่งอาจอยู่ในรูปสังหาริมทรัพย์ อสังหาริมทรัพย์ หรือบุคคลค้ำประกัน ให้มีมูลค่าเหมาะสมและเพียงพอต่อความเสียหายที่ อาจเกิดขึ้นได้

การวิเคราะห์สินเชื่อ

การวิเคราะห์สินเชื่อ (Credit Analysis) หมายถึง การพิจารณาข้อมูลทั้งในเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพของผู้ขอสินเชื่อ ซึ่งประกอบด้วย การพิจารณาถึงผลประกอบการ สินทรัพย์ หนี้สิน และรายการต่าง ๆ ในงบการเงิน รวมถึงข้อมูลพื้นฐานพฤติกรรมกรรมการบริหาร ความ เป็นไปได้ที่จะชำระหนี้หนี้คืน และความเป็นไปได้ที่ผู้ให้สินเชื่อจะให้บริการด้านสินเชื่อใน อนาคต ทั้งนี้ เพื่อลดความเสี่ยงทางด้านสินเชื่ออันเกิดการผิดนัดชำระหนี้หลักการวิเคราะห์ที่ แทบทุกสถาบันการเงินใช้เป็นพื้นฐานในการวิเคราะห์สินเชื่อ เพื่อประเมินคุณภาพของของผู้ขอ กู้ก่อนจะอนุมัติสินเชื่อ

การให้สินเชื่อในทางปฏิบัตินั้นนักการธนาคารจะต้องวิเคราะห์สินเชื่อเพื่อพิจารณาถึง ความเสี่ยงหรือโอกาสที่จะได้รับการชำระคืนทั้งเงินต้นและดอกเบี้ยว่ามีมากน้อยเพียงใด เนื่องจากการให้สินเชื่อเป็นสินทรัพย์ที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในงบดุลและเป็นกิจกรรมหลักในการ ประกอบการของธนาคารซึ่งจะมีผลกระทบโดยตรงต่อฐานะทางการเงินของธนาคาร ดังนั้นจึง ควรทำความเข้าใจถึงวิธีการวิเคราะห์การให้สินเชื่อของสถาบันการเงินซึ่งโดยปกติจะ ประกอบด้วย การวิเคราะห์ทั้งในเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ

การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ โดยใช้หลัก 5 C's

1. Character พิจารณาลักษณะ คุณสมบัติของลูกค้าที่ตลอดจนความตั้งใจจริงและ ความน่าเชื่อถือที่จะชำระคืนหนี้ทั้งนี้ อาจดูได้จากฐานะหน้าที่การงาน การศึกษา ประสบการณ์ คุณภาพของผู้บริหาร ฐานะทางสังคม ประวัติการชำระหนี้เดิม เป็นต้น

2. Capacity ความสามารถในการชำระหนี้ พิจารณาจากศักยภาพในการทำกำไร หรือความเสี่ยงในการประกอบธุรกิจ และพิจารณากระแสเงินสดของกิจการว่า มีความสามารถในการชำระหนี้หรือไม่ ตลอดจนอาจพิจารณาแหล่งเงินทุนสำรองของกิจการ หากกระแสเงินสดของกิจการเกิดปัญหา แต่หากเป็นการกู้เพื่อการบริโภค เช่น การซื้อบ้าน เพื่ออยู่อาศัย การซื้อรถยนต์ ก็ต้องพิจารณาจากขนาดและความมั่นคงของกระแสรายได้ของผู้กู้ โดยอาจดูจากลักษณะการประกอบอาชีพ ยกตัวอย่างเช่น หากภาระการชำระหนี้ในแต่ละเดือนมีขนาดไม่เกินหนึ่งในสามของรายได้ โอกาสที่ผู้ให้กู้จะได้รับการชำระคืนก็มีสูงเป็นต้น

3. Capital คือทุนที่นำมาใช้ในกิจการที่เป็นส่วนของตัวเองไม่ใช่เงินที่มาจาก การกู้โดยพิจารณาว่าเงินส่วนที่ขอกู้เป็นสัดส่วนเท่าใดต่อเงินส่วนที่ลูกหนี้เป็นเจ้าของ (Debt/Equity Ratio) ทั้งนี้ หากสัดส่วนดังกล่าวมีค่าต่ำ การให้กู้ย่อมมีความเสี่ยงต่ำกว่า เนื่องจากเป็นการสื่อถึงการร่วมรับความเสี่ยงจากการประกอบกิจการของลูกหนี้ และเพิ่มความ เชื่อมั่นในการให้กู้ของธนาคาร

4. Collateral คือหลักประกันซึ่งเป็นแหล่งในการชำระคืนหนี้แหล่งที่สองหากลูกหนี้ ไม่สามารถชำระหนี้ได้ซึ่งโดยปกติมูลค่าของหลักทรัพย์ค้ำประกันจะมีมูลค่าไม่น้อยกว่า จำนวนเงินที่กู้จริงนอกจากนี้ประเด็นที่อาจคำนึงถึงเกี่ยวกับหลักประกัน เช่น การเปลี่ยนแปลงของมูลค่าหลักประกัน ความคล่องตัวในการขายทอดตลาด เป็นต้น

5. Conditions มุ่งพิจารณาที่วัตถุประสงค์ของการนำเงินกู้ไปใช้ เช่น ใช้เป็นเงินทุน หมุนเวียน เพิ่มเติมเครื่องจักรเครื่องมือ หรือเพื่อสินค้าคงคลัง เป็นต้น นอกจากนี้ยังต้อง คำนึงถึงสภาพแวดล้อมของธุรกิจนั้น ๆ และปัจจัยต่าง ๆ ที่อาจมีผลกระทบต่อกิจการ เช่น ภาวะการเติบโตทางเศรษฐกิจทั้งในและต่างประเทศ วัฏจักรทางเศรษฐกิจ สภาพแวดล้อม การผลิตผลิตภัณฑ์ที่มีความแตกต่างและมีความสามารถในการแข่งขัน กลยุทธ์การตลาด และ เสถียรภาพทางเศรษฐกิจ เช่น ความผันผวนของอัตราเงินเฟ้อ อัตราแลกเปลี่ยน อัตราดอกเบี้ย เป็นต้น

การวิเคราะห์เชิงปริมาณ เป็นการวิเคราะห์ผลการประกอบการในอดีตของผู้ขอ สินเชื่อ โดยอาศัยข้อมูลจากงบการเงินเป็นหลัก งบการเงินประกอบไปด้วย

1. งบดุลเป็นรายงานที่แสดงถึงฐานะของธุรกิจ ณ ขณะเวลาใดเวลาหนึ่งว่ากิจการมี รายละเอียดของสินทรัพย์ (เงินสด เครื่องจักร อาคาร ที่ดิน หักค่าเสื่อมราคา) หนี้สิน (หนี้สิน ระยะสั้น ระยะยาว) และส่วนของผู้เจ้าของ (หุ้นสามัญ กำไรสะสม) เป็นจำนวนมากน้อยเพียงใด ณ เวลานั้น ๆ โดยสินทรัพย์ (แสดงถึงทางใช้ไปของเงิน; Uses of Fund) จะมีค่าเท่ากับหนี้สิน

บวกรด้วยส่วนของเจ้าของ (แสดงถึงแหล่งที่มาของเงิน; Sources of Fund) เสมอ ซึ่งเป็น การ เท่ากัน (Identity) ทางบัญชีในงบดุล

2. งบกำไรขาดทุน เป็นการแสดงถึงผลกำไร โดยจะแจกแจงรายละเอียดเกี่ยวกับ รายได้ และรายจ่ายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาหนึ่งซึ่งส่วนมากมักกำหนดช่วงเวลาเท่ากับ 1 ไตรมาส หรือ 1 ปี

3. งบกำไรสะสมเป็นการบวกรวมยอดกำไรขาดทุนจากงบกำไรขาดทุนในแต่ละ ช่วงเวลา โดยจะแสดงถึงกำไรสะสมต้นงวด รายการเพิ่มหรือลดระหว่างงวด และกำไรสะสม ปลายงวด

4. งบกระแสเงินสดเป็นการแสดงการเคลื่อนไหวของเงินสดที่เข้าและออกจาก กิจการ มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการแสดงสถานะสภาพคล่องของกิจการ โดยแบ่งเป็น 3 ประเภท คือ กระแสเงินสดจากการดำเนินงาน การลงทุนและการจัดหาทุน ทั้งนี้ การบันทึก บัญชีจะใช้เกณฑ์เงินสดซึ่งแตกต่างจาก 3 บัญชีข้างต้นที่บันทึกบัญชีด้วยเกณฑ์สิทธิหรือ เกณฑ์คงค้าง

เทพ รุ่งธนาภิรมย์ (2538) กล่าวไว้ว่าธนาคารควรจะหาข้อมูลในด้านต่าง ๆ ทั้งข้อมูล ที่เกี่ยวกับการเงิน (Financial Factors) และข้อมูลที่ไม่เกี่ยวกับการเงิน (Non – Financial Factors) ซึ่งสรุปดังนี้

1. ความตั้งใจจริง เช่น ความซื่อสัตย์สุจริต ฐานะโดยทั่วไป ชื่อเสียง การศึกษา ครอบครัว นิสัยทั่ว ๆ ไป เป็นต้น

2. ความสามารถในการชำระหนี้ วัดได้จากการที่ผู้ขอเครดิตทำการชำระหนี้และ ดอกเบี้ยได้ตามกำหนดเวลาที่ได้ทำความตกลงกับธนาคารไว้ ซึ่งปกติเงินที่จะนำมาชำระความ จะเป็นเงินรับสุทธิจากการดำเนินงาน คือ จะต้องต้องมีเงินเหลือจากรายได้รับหลังจากหักรายจ่าย ต่าง ๆ แล้ว

3. ทุนที่นำมาลง ทุน หมายถึงสิ่งของทรัพย์สินเงินทองที่ผู้ประกอบการนำมาลงไว้ ในธุรกิจ

4. หลักประกัน เช่น ถ้าเป็นเรื่องการค้าประกันก็อาจจะไม่ต้องมีหลักประกัน แต่ถ้า เป็นเงินให้กู้ยืมก็อาจจะขอให้มีการค้าประกัน หรือมีหลักทรัพย์นำมาจำนำจำนองบ้าง

5. สภาพการณ์ ทั้งนี้เพราะปัจจัยนี้มีหลายเรื่องหลายอย่างซึ่งอยู่เหนือการควบคุม ของผู้บริหารธุรกิจ เช่น นโยบายของรัฐ การขึ้นราคาของวัตถุดิบ เป็นต้น

แนวคิดเกี่ยวกับโครงสร้างองค์กรและแนวคิดเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงองค์กร

โครงสร้างองค์กร หมายถึง การจัดรูปแบบของงาน เพื่อควบคุมพฤติกรรมของคน โครงสร้าง เมื่อจัดแล้วก็จะมีกำหนดกฎหมายและระเบียบข้อบังคับเพื่อรองรับโครงสร้างให้คน ต้องปฏิบัติตาม (อุทัย เลหาวิเชียร, 2540)

โครงสร้างองค์กร คือ การจัดรูปแบบของงาน แยกแยะให้เห็นถึงการทำงานของกลุ่ม หรือหน่วยงาน และบุคคลภายใต้โครงสร้างที่องค์กรกำหนดไว้ เพื่อควบคุมพฤติกรรมของคน ซึ่งจะต้องกำหนดกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ เพื่อให้คนปฏิบัติตาม เพื่อให้องค์กรบรรลุตาม เป้าหมายที่ได้วางไว้ (ดวงฤดี รอนแก้ว, 2548)

โครงสร้างขององค์กร หมายถึง รูปแบบของความสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งต่าง ๆ และผู้ดำรงตำแหน่งนั้น ๆ ในองค์กรมีการแสดงรายละเอียดของการทำงานในตำแหน่งต่าง ๆ มีกฎระเบียบและข้อบังคับในการทำงานและยังเกี่ยวข้องกับรูปแบบของอำนาจหน้าที่ความ รับผิดชอบ สายทางเดินของงาน ช่องทางในการติดต่อสื่อสาร รายงาน และควบคุม ช่วยให้มีการทำงานอย่างเป็นทางการเกิดขึ้น หรืออาจกล่าวได้ว่าโครงสร้างขององค์กรมีลักษณะที่จะ แสดงให้เห็นกิจกรรมต่าง ๆ และแสดงถึงความสัมพันธ์ในลักษณะต่าง ๆ ของหน่วยงานใน องค์กร (พิมล เขี่ยมผา, 2554)

โครงสร้างองค์กร หมายถึง แบบแผนอย่างเป็นทางการของความสัมพันธ์และการมี ปฏิสัมพันธ์อย่างเป็นทางการ ซึ่งเชื่อมโยงระหว่างงานต่าง ๆ การติดต่อสื่อสารและการบังคับ บัญชาและทรัพยากรมนุษย์ขององค์กร โครงสร้างขององค์กรถูกกำหนดขึ้นเป็นแนวทางว่า ทรัพยากรต่าง ๆ ขององค์กรถูกนำไปใช้งาน เพื่อที่จะทำให้เกิดความสำเร็จตามเป้าหมายของ องค์กรอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โครงสร้างขององค์กรจะเปลี่ยนแปลงได้ในแต่ละ ช่วงเวลาโดยที่โครงสร้างขององค์กรจะเปลี่ยนไปตามกลยุทธ์ หรืออาจจะกล่าวได้ว่ากลยุทธ์ที่ องค์กรเลือกจะเป็นตัวกำหนดการแบ่งงาน รูปแบบที่เหมาะสมของการไหลเวียนข้อมูล และ ความสัมพันธ์ของอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบภายในองค์กร

โครงสร้างองค์กร คือ แนวทางในการบริหารจัดการกลุ่มงานตามลักษณะด้วยการ แบ่งแยกงานตามความชำนาญให้เหมาะสมกับความเชี่ยวชาญของบุคลากร และพฤติกรรมของ หน่วยงานซึ่งแสดงให้เห็นถึงความเป็นทางการความสัมพันธ์ของบุคลากรภายในองค์กรในการใช้ อำนาจสั่งงานหรือมอบหมายงาน และระดับของการติดต่อระหว่างหน่วยงาน หรืออธิปไตย เพิ่มเติมได้ว่ากลยุทธ์การจัดโครงสร้างองค์กรเป็นการจัดระบบกระบวนการดำเนินงานของ องค์กรที่มีความเกี่ยวข้องกับงาน ทั้งในส่วนของการแบ่งประเภทงาน การแบ่งงาน การประสานงาน รวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรและงาน โดยทั่วไปโครงสร้างองค์กรจะ

ปรากฏให้เห็นอยู่ในรูปแบบของแผนผังองค์กร ซึ่งแผนผังองค์กรทำหน้าที่ คือ 1) ช่วยในการจัดกลุ่มประเภทของงานที่เหมือนกันเข้าไว้ด้วยกัน 2) ช่วยในการนำเสนอข้อมูลผ่านเครือข่าย 3) ช่วยในการกำหนดโครงสร้างอำนาจในการตัดสินใจ 4) ช่วยในการประสานงานและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ 5) ช่วยในการเชื่อมโยงหน่วยงานภายในองค์กรกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับองค์กร นอกจากนี้โครงสร้างองค์กรยังสามารถอธิบายได้ในมุมมองของโครงสร้างธุรกิจ โดยแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่าง องค์ประกอบของธุรกิจ เพื่อให้องค์กรธุรกิจบรรลุตามวัตถุประสงค์หรือเป็นการจัดโครงสร้างองค์กรตามกลุ่มธุรกิจหรือลูกค้า นั่นเอง (อัมพร อารังลักษณ์, 2551)

ณรงค์วิทย์ แสนทอง ชันธฤทธิ์ ปฐมเล็ก (2561) ได้เขียนอธิบายเรื่องโครงสร้างองค์กรที่ดีประเมินได้จากประเด็นดังต่อไปนี้

1. ต้นทุน (Cost Optimization) การออกแบบโครงสร้างองค์กรมีผลกระทบต่อต้นทุนการบริหารจัดการ โดยเฉพาะต้นทุนแรงงานและต้นทุนค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
2. ประสิทธิภาพในการทำงาน (Working Efficiency) ประสิทธิภาพในการทำงานภายในองค์กรถือเป็นปัจจัยสำคัญต่อการออกแบบหรือทบทวนโครงสร้างองค์กร
3. การตรวจสอบและการคานอำนาจ (Check and Balance) การตรวจสอบและการคานอำนาจไม่ได้ช่วยให้องค์กรทำงานมีประสิทธิภาพมากขึ้นหรือต้นทุนถูกลงแต่เป็นสิ่งที่ละเอียดมิได้เพราะอาจเป็นสาเหตุให้องค์กรเสียหายได้เช่นการทุจริต เป็นต้น
4. มีความยืดหยุ่น (Flexibility) โครงสร้างองค์กรปัจจุบันควรพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง ปรับปรุง ยุบย่อ ขยายได้ดี อย่างน้อยช่วยป้องกันปัญหาที่เกิดจากการขาดการวางแผนการลดขนาดหรือเติบโตขององค์กรได้

ณรงค์วิทย์ แสนทอง ชันธฤทธิ์ ปฐมเล็ก (2561) แบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอนหลักการทบทวนโครงสร้างองค์กร ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 : แบ่งโครงสร้างองค์กรออกเป็น 4 ระดับ

ระดับที่ 4 เป็นระดับกำหนดกลยุทธ์ / นโยบาย

ระดับที่ 3 เป็นระดับบริหารที่นำเอากลยุทธ์ / นโยบายมาวางแผน

ระดับที่ 2 เป็นงานควบคุมบังคับบัญชาให้คนอื่นทำงาน

ระดับที่ 1 เป็นงานระดับปฏิบัติการ

ขั้นตอนที่ 2 : ทบทวนหน้าที่ความรับผิดชอบ เขียนงานหลักของสายงาน / หน่วยงาน กำหนดกิจกรรมหลัก กิจกรรมย่อย กระจายงาน/กิจกรรมสู่ตำแหน่งงาน ทบทวน / ปรับแต่งหน้าที่ความรับผิดชอบ

ขั้นตอนที่ 3 : ปรับโครงสร้างของหน่วยงาน

ขั้นตอนที่ 4 : ปรับโครงสร้างของการบริหารงานขององค์กรในการปรับระดับสูงต่ำของตำแหน่งงานในองค์กรมี 3 ขั้นตอนดังนี้

1. นำข้อมูลจากขั้นตอนที่ 1 มาใช้เป็นข้อมูล
2. ปรับเปลี่ยนข้อมูลที่ได้จากการทบทวนหน้าที่ความรับผิดชอบ เช่น บางหน่วยงานปรับเปลี่ยนชื่อเรียกตำแหน่ง บางหน่วยงานมีการยุบตำแหน่ง เป็นต้น
3. ให้แบ่งระดับย่อยในแต่ละระดับ เช่น เดิมระดับ 4 ของฝ่ายผลิตมีสองตำแหน่งคือผู้จัดการและรองผู้จัดการอาจแบ่งใหม่เป็น ระดับ 4.1 ผู้จัดการ , ระดับ 4.2 รองผู้จัดการ เป็นต้น

จากแนวความคิดดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า โครงสร้างองค์กร หมายถึง การจัดรูปแบบงานและความสัมพันธ์อย่างเป็นทางการซึ่งเชื่อมโยงสิ่งต่าง ๆ เข้าด้วยกันไม่ว่าจะเป็นงานการสื่อสาร การบังคับบัญชา และทรัพยากรมนุษย์ขององค์กร โดยองค์กรจะต้องมีกฎระเบียบและข้อบังคับในการทำงาน เพื่อดำเนินองค์กรให้เป็นไปตามกลยุทธ์ที่วางไว้และทำให้องค์กรประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย

การเปลี่ยนแปลงองค์กร หมายถึง ความพยายามในการเปลี่ยนแปลงองค์กร จากสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบันไปสู่สภาพที่องค์กรพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถดำรงอยู่ภายใต้สภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างมีประสิทธิภาพ (ทองใบ สุตชารี, 2551)

การเปลี่ยนแปลงองค์กร เป็นลักษณะการเปลี่ยนแปลงจากสภาพหนึ่งที่เป็นอยู่ในปัจจุบันไปสู่อีกสถานะภาพหนึ่งในอนาคตที่กำหนดไว้เพื่อปรับตัวให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป ทั้งนี้ เพื่อความอยู่รอด ความเจริญเติบโต การบรรลุเป้าหมายขององค์กร ตลอดจนการสร้างความสำเร็จเปรียบทางการแข่งขัน

การเปลี่ยนแปลงองค์กร เป็นกระบวนการหนึ่งที่ทำให้องค์กรมีประสิทธิภาพมากขึ้นในการทำงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ การเปลี่ยนแปลงนี้จะเกี่ยวข้องกับส่วนต่าง ๆ ภายในองค์กรและมีผลกระทบต่อการใช้อำนาจหน้าที่ในสายบังคับบัญชา ความรับผิดชอบของสมาชิกในองค์กร และการติดต่อสื่อสารภายในองค์กร รวมทั้งแรงผลักดันจากการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีใหม่ ๆ และการขยายขอบเขตไปสู่สากล

จากแนวความคิดดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การเปลี่ยนแปลงองค์กร หมายถึง การเปลี่ยนแปลงทั้งหมดหรือบางส่วน จากสภาพปัจจุบันไปสู่อีกสถานะภาพหนึ่งที่องค์กรคาดหวังไว้ เพื่อปรับตัวให้เข้ากับสภาวะปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไป โดยอาจเป็นการเปลี่ยนแปลง

ในด้านโครงสร้าง กระบวนการ วัฒนธรรม หรือการลดต้นทุน ซึ่งปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงนั้น ประกอบไปด้วยปัจจัยภายนอกและภายใน

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ธีระพงศ์ ชินะจิตพันธ์ และกนกคุณท์ โตชัยวัฒน์ (2554) หลักเกณฑ์ในการพิจารณาสินเชื่อธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ของธนาคารพาณิชย์ไทยเป็นการวิจัยเชิงการวิจัยเชิงปริมาณดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากเจ้าหน้าที่พิจารณาสินเชื่อธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ของธนาคารพาณิชย์ไทยจำนวน 14 ธนาคาร 234 ชุด และดำเนินการวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ การหาค่าความถี่ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งผลการวิจัย พบว่า การวิเคราะห์สินเชื่อเชิงคุณภาพ โดยใช้หลักการวิเคราะห์ 5 C's Credit ในการพิจารณา ซึ่งให้ลำดับความสำคัญ ดังนี้ ความสามารถในการชำระหนี้ให้มีความสำคัญ ในลำดับแรกสุด ค่าเฉลี่ย 4.50 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คุณสมบัติของผู้ขอสินเชื่อ บุคลิกลักษณะ อุปนิสัย ค่าเฉลี่ย 4.38 อยู่ในระดับมากที่สุด เงินทุนค่าเฉลี่ย 3.45 อยู่ในระดับมาก หลักประกัน ค่าเฉลี่ย 3.40 อยู่ในระดับปานกลาง และเงื่อนไขของสินเชื่อ ค่าเฉลี่ย 3.21 อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ ส่วนการวิเคราะห์สินเชื่อเชิงปริมาณใช้การวิเคราะห์หังบดูล และงบกำไรขาดทุนด้วยวิธีวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน วิธีวิเคราะห์แนวโน้ม วิธีย่อส่วนตามแนวคิด และพิจารณา ทรัพย์สิน หนี้สิน ทุนเป็นหลัก

ธนากร เกื้อจิตติพร (2556) ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมภายในองค์กรกับผลการปฏิบัติงาน ของพนักงานธนาคารออมสินในเขตจังหวัดนครราชสีมา ซึ่งงานวิจัยนี้จะเก็บข้อมูลจากประชากร คือ พนักงานระดับปฏิบัติการของ ธนาคารออมสินที่ปฏิบัติงานอยู่ในเขตพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 481 คน (หน่วยงานแผน และพัฒนางาน สาขาธนาคารออมสิน) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม โดยนำข้อมูลที่ได้มาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยสถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย การหา ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential analysis) ในการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อ ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมภายในองค์กรกับผลการปฏิบัติงานของพนักงาน ธนาคารออมสินในเขตจังหวัดนครราชสีมาพบว่าสภาพแวดล้อมภายในองค์กรมีความสัมพันธ์กับผล

การปฏิบัติงาน ของพนักงานธนาคารออมสินในเขตจังหวัดนครราชสีมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

พัชรนันท์ เต็มมี (2559) ศึกษายกย่องในองค์การที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการนำนโยบายสินเชื่อรายย่อยเพื่อผู้ประกอบการอาชีพ (Nano – Finance) ไปปฏิบัติของธนาคารออมสินในจังหวัดนครปฐมเป็นการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของธนาคารออมสินในจังหวัดนครปฐม จำนวน 12 สาขา ได้แก่ สาขา นครปฐม สาขาสนามจันทร์ สาขาไฮมโปร นครปฐม สาขาสามพราน สาขานครชัยศรี สาขา ศาลายา สาขาดอนหวาย สาขาพุทธมณฑลสาย 4 สาขาบางเลน สาขาเซ็นทรัลพลาซ่าศาลายา สาขาอ้อมใหญ่ และสาขากำแพงแสน วิจัยได้ศึกษาผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของธนาคารออมสินในจังหวัดนครปฐมจำนวน 149 คน โดยผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย ศึกษา 4 ตัวแปร ได้แก่ ปัจจัยด้านการสื่อสารข้อความ ปัจจัยด้านทรัพยากร ปัจจัยด้านทัศนคติ และปัจจัยด้านโครงสร้างองค์กร จากนั้นจึงนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการขอหนังสืออนุญาตแจกแบบสอบถามจากคณะ สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดลเพื่อส่งถึงธนาคารออมสิน 12 สาขา ในการแจ้งให้ทราบอย่างเป็นทางการและ 81 วารสารสังคมศาสตร์บูรณาการขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล โดยการสัมภาษณ์ผู้บริหารของธนาคารออมสินทั้งหมดจำนวน 12 คน จากนั้นจึงนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ปัจจัยด้านการสื่อสารข้อความ ปัจจัยด้านทรัพยากร ปัจจัยด้านทัศนคติ และปัจจัยด้านโครงสร้างองค์กร การกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของผลการวิจัย พบว่า ด้านโครงสร้างองค์กรของธนาคารออมสินในการนำผลการวิจัยด้านโครงสร้างองค์กรของธนาคารออมสินในการนำนโยบายสินเชื่อรายย่อยเพื่อผู้ประกอบการอาชีพไปปฏิบัตินั้นพบว่า อยู่ในระดับสูง ปัจจัยด้านทรัพยากรของธนาคารออมสินในการนำนโยบายสินเชื่อรายย่อยเพื่อผู้ประกอบการอาชีพมีการปฏิบัติอยู่ในระดับสูง ด้านทัศนคติของผู้ปฏิบัติงานของธนาคารออมสินในการนำนโยบายสินเชื่อรายย่อยเพื่อผู้ประกอบการอาชีพไปปฏิบัตินั้น อยู่ในระดับสูงปัจจัยด้านการสื่อสารข้อความบุคลากรของทางธนาคารได้ให้ความสำคัญต่อยุทธศาสตร์ดังกล่าวในระดับสูงมาก

สุนันทา พรหมมาศ (2559) ศึกษายกย่องที่ส่งผลกระทบต่อปริมาณการปล่อยสินเชื่อของธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ใช้ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) แบบอนุกรมเวลา (Time Series) รายไตรมาส ไตรมาสที่ 1 ปี พ.ศ.2549 ถึง ไตรมาสที่ 4 ปี 2558 รวม 40 ไตรมาส ประกอบด้วย ข้อมูลปริมาณสินเชื่อรวม ข้อมูลอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ลูกค้ารายใหญ่ชั้นดี ข้อมูลปริมาณสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ และข้อมูลปริมาณเงินฝากรวม ของธนาคารไทย

พาณิชย์จำกัด(มหาชน) ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลจากธนาคารแห่งประเทศไทย รายงานประจำปีของธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) เอกสารทางวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนข้อมูลจาก Internet นำมาคัดกรองและประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป E – views Version 9 เพื่อคำนวณค่าทางสถิติของตัวแปรเพื่อให้ทราบถึงความสัมพันธ์ด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Square : OLS) ในรูปแบบของสมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณสินเชื่อรวมในทิศทางเดียวกัน และสอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้ คือ อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ลูกค้ารายใหญ่ชั้นดี ซึ่งไม่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ และปริมาณเงินฝากรวม ซึ่งมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ในส่วนปริมาณสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้มีความสัมพันธ์กับปริมาณสินเชื่อรวมในทิศทางตรงกันข้าม อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้

ภิระเนตร วิทยานรรัตน์ (2561) การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างองค์กรและผลกระทบต่อที่มีต่อพนักงาน กรณีศึกษาเกี่ยวกับสถาบันการเงินเฉพาะกิจแห่งหนึ่ง เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารและพนักงาน ฝ่ายส่งเสริมการรับประกัน การส่งออกและการลงทุน และฝ่ายวิเคราะห์และปฏิบัติการรับประกัน ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย รวมทั้งสิ้นจำนวน 16 คน ผลการศึกษา พบว่า พนักงานมีทัศนคติที่ดีต่อการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างองค์กรและเห็นด้วยหากการเปลี่ยนแปลงจะทำให้เกิดผลดีต่อองค์กร สำหรับปัจจัยที่มีอิทธิพลขณะเกิดการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างองค์กร ได้แก่ ผู้นำองค์กร การสื่อสาร และนโยบายที่ชัดเจนโดยการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างองค์กร ส่งผลกระทบต่อด้านธุรกิจภาพรวมขององค์กร คือ น่าจะทำให้ธุรกิจภาพรวมดีขึ้น และองค์กรมีภาพลักษณ์ที่ดีขึ้นส่งผลกระทบต่อด้านโครงสร้างองค์กร คือ โครงสร้างองค์กรขยายตัวเพิ่มขึ้น และมีความยุ่งยากซับซ้อนขึ้น ส่งผลกระทบต่อด้านบุคลากร คือ พนักงานไม่มีความสุขในการทำงาน และพนักงานต้องยอมรับและปรับตัวกับการเปลี่ยนแปลงให้ได้ สำหรับปัจจัยที่ทำให้องค์กรเปลี่ยนแปลงโครงสร้างได้สำเร็จ ได้แก่ บุคลากร ผู้นำองค์กร และทรัพยากรต่าง ๆ ในด้านความรู้สึกของพนักงานในระหว่างกระบวนการเปลี่ยนแปลง แบ่งออกได้เป็น 3 ระยะ ได้แก่ 1) ระยะสิ้นสุด พนักงานมีความรู้สึกตกใจไม่ยอมรับความจริง และตื่นเต้น 2) ระยะกลาง พนักงานมีความรู้สึกไม่แน่นอน กังวล และสับสน 3) ระยะเริ่มต้นใหม่ พนักงานมีความรู้สึกต่อการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างองค์กร 2 ด้าน ได้แก่ ในด้านดี คือ รู้สึกโล่งใจและสบายใจ และในด้านไม่ดี คือ รู้สึกว่าทำงานหนักขึ้นและเหนื่อยขึ้น

วงศ์พกา กลอนสุด (2561) การเปลี่ยนแปลงรูปแบบองค์กรด้วยกระบวนการทางดิจิทัล กรณีศึกษา ธนาคารพาณิชย์แห่งหนึ่ง โดยใช้วิธีการศึกษาแบบเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยศึกษาปัจจัยความพร้อมการเปลี่ยนแปลงองค์กรด้วยดิจิทัล 4 ด้าน ได้แก่ กลยุทธ์ เทคโนโลยี โครงสร้างองค์กร และวัฒนธรรม ผลการศึกษาความพร้อมขององค์กรในการเปลี่ยนแปลงด้วยกระบวนการทางดิจิทัล พบว่า ธนาคารพาณิชย์ที่ทำการศึกษามีความพร้อมด้านกลยุทธ์ที่สุดสิ่งที่เป็นจุดอ่อนด้านความพร้อมมากที่สุด คือ วัฒนธรรมองค์กร

ชูดามา ผิวเผือก (2562) ปัจจัยที่ใช้ในการวิเคราะห์สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย กลุ่มตัวอย่าง คือ เจ้าหน้าที่สินเชื่อระดับปฏิบัติการของธนาคารพาณิชย์แห่งประเทศไทย จำนวน 400 คน โดยใช้แบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป คำนวณหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้สถิติการวิเคราะห์ปัจจัย และวิเคราะห์การถดถอย ผลการวิเคราะห์ พบว่า ปัจจัยที่ใช้วิเคราะห์มีทั้งหมด 30 องค์ประกอบ เมื่อผ่านการวิเคราะห์และสกัดปัจจัยแล้วเหลือ 10 องค์ประกอบ ประกอบด้วย ด้านความสามารถในการชำระหนี้ ประกอบด้วย สัดส่วนการขายลูกค้ายรายใหญ่ สัดส่วนการซื้อกับผู้ขายรายใหญ่ สถานประกอบการ (ดูกรรมสิทธิ์) ยอดขายกิจการ และทรัพย์สินรวมของกิจการ ด้านหลักประกัน ประกอบด้วย ประเภทของหลักประกัน กรรมสิทธิ์ในหลักประกัน และมูลค่าหลักประกัน ด้านสถานะเศรษฐกิจ ประกอบด้วย พื้นที่ประกอบการที่มีความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติหรือไม่ เงื่อนไขหรือข้อจำกัดทางกฎหมายที่ต้องมีการอนุญาตหรือการควบคุม และใบอนุญาตในการประกอบกิจการ ด้านเงินทุน ประกอบด้วย แหล่งที่มาของเงินทุน สัดส่วนหนี้สินต่อทุน และความสามารถในการวางแผนจัดสรรเงินทุน ด้านคุณสมบัติของผู้กู้ ประกอบด้วย ความเป็นมาของกิจการ อายุผู้บริหาร ประสบการณ์จากธุรกิจอื่น วงเงินสินเชื่อที่มีในปัจจุบัน ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความสำคัญของปัจจัยหรือองค์ประกอบของการวิเคราะห์สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย ที่มากที่สุด คือ ด้านหลักประกัน รองลงมาคือด้านความสามารถในการชำระหนี้ และด้านสถานะเศรษฐกิจตามลำดับ

อรอุมา ชุมประสงค์ (2562) การจัดการเชิงรุกที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสินเชื่อของธนาคารเพื่อการเกษตรภาคตะวันออกเฉียงเหนือ วิจัยเชิงปริมาณกลุ่มประชากร คือ ผู้จัดการสาขาธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 362 คน ขนาดตัวอย่างจำนวน 190 คน การดำเนินการวิจัยผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลจากผู้จัดการธนาคาร

เพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือผู้วิจัยติดต่อกับผู้จัดการธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพื่อแจกแบบสอบถามและเก็บข้อมูลกับผู้จัดการธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรฯ โดยตอบแบบสอบถามผ่าน QR CODE ใช้เวลาเก็บรวบรวมข้อมูล 1 เดือนผู้วิจัยรวบรวมแบบสอบถามทั้งหมดที่ได้มา ดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องและดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป ผลการวิจัยพบว่าการจัดการเชิงรุกของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน จะมีด้านระบบและด้านความสามารถ อยู่ในสองลำดับสุดท้าย เนื่องจากองค์กรยังต้องมีการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งช่วยให้บุคลากรในหน่วยงานสามารถปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพและพัฒนาความสามารถของบุคลากรให้มีความเชี่ยวชาญในงานสามารถปฏิบัติงานในตำแหน่งหน้าที่ และลักษณะงานที่รับมอบหมายอย่างมีประสิทธิภาพโดยใช้แบบจำลอง 7's แมคคินซี ด้านกลยุทธ์ ด้านโครงสร้าง ด้านระบบ ด้านรูปแบบด้านบุคลากร ด้านทักษะและด้านค่านิยม ที่จะส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการเชิงรุกส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสินเชื่อของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านโครงสร้าง ด้านระบบ ด้านรูปแบบ ด้านบุคลากร และด้านความสามารถ มีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับประสิทธิภาพการบริหารสินเชื่อ ของผู้จัดการสาขาธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรภาคตะวันออกเฉียงเหนืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

รดาพิยาพร เบญจกุล (2563) การเปลี่ยนแปลงองค์กรเข้าสู่ดิจิทัลแบงกิ้ง และคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานธนาคารกรุงไทย 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยกลุ่มตัวอย่างจำนวน 254 คน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม และสถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน คือ การวิเคราะห์ t - test ในส่วนของการจำแนกกลุ่มมากกว่าสองกลุ่มใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวและการทดสอบด้วยสถิติเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยใช้วิธี LSD และการหาความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนแปลงองค์กรเข้าสู่ดิจิทัลแบงกิ้งกับคุณภาพชีวิตการทำงาน โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันผลการวิจัยพบว่า (1) ระดับความเป็นจริงของคุณภาพชีวิตการทำงานอยู่ในระดับมาก และเมื่อแยกรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 2 ด้าน คือ จิตวิญญาณ รองลงมาคือ สุขภาวะทางอารมณ์ (2) ระดับความเป็นจริงของการเปลี่ยนแปลงองค์กรเข้าสู่ดิจิทัลแบงกิ้งอยู่ในระดับมาก และเมื่อแยกรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 5 ด้าน คือ ระเบียบข้อบังคับและข้อจำกัดในการปฏิบัติงาน รองลงมาคือการเปลี่ยนแปลงการทำงานด้านเทคโนโลยี (3) ความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนแปลงองค์กรเข้าสู่ดิจิทัลแบงกิ้งกับคุณภาพ

ชีวิตการทำงาน ด้านการเพิ่มทักษะใหม่ มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตการทำงานมากที่สุด รองลงมาคือการเปลี่ยนแปลงลักษณะงาน (4) การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคุณภาพชีวิตการทำงานโดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า พนักงานที่มี อายุ เพศ รายได้ ตำแหน่ง ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน แตกต่างกัน มีคุณภาพชีวิตการทำงาน ทั้งโดยรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน

เจนจิรา ช่วยคงมา (2564) ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณเงินให้สินเชื่อภาคธุรกิจของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย โดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) แบบอนุกรมเวลา รายไตรมาส ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ปี พ.ศ. 2548 ถึง ไตรมาสที่ 4 ปี พ.ศ. 2562 รวมทั้งสิ้น 60 ไตรมาส โดยการนำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติด้วยการสร้างรูปแบบสมการถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Regression Model) เพื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับปริมาณเงินให้สินเชื่อภาคธุรกิจของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทยด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ มีตัวแปรอิสระ 6 ตัวแปร ได้แก่ อัตราการว่างงาน ดัชนีราคาผู้บริโภค อัตราดอกเบี้ยเงินกู้รายใหญ่ขั้นดี อัตราส่วนสินเชื่อจัดชั้นโดยคุณภาพต่อเงินให้สินเชื่อ อัตราส่วนเงินให้สินเชื่อต่อเงินรับฝาก และอัตราส่วนการดำรงสินทรัพย์สภาพคล่อง ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณเงินให้สินเชื่อภาคธุรกิจของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ ดัชนีราคาผู้บริโภค และอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ลูกค้ารายใหญ่ขั้นดี โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในขณะที่อัตราส่วนสินเชื่อจัดชั้นโดยคุณภาพ และอัตราส่วนเงินให้สินเชื่อต่อเงินรับฝากมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม

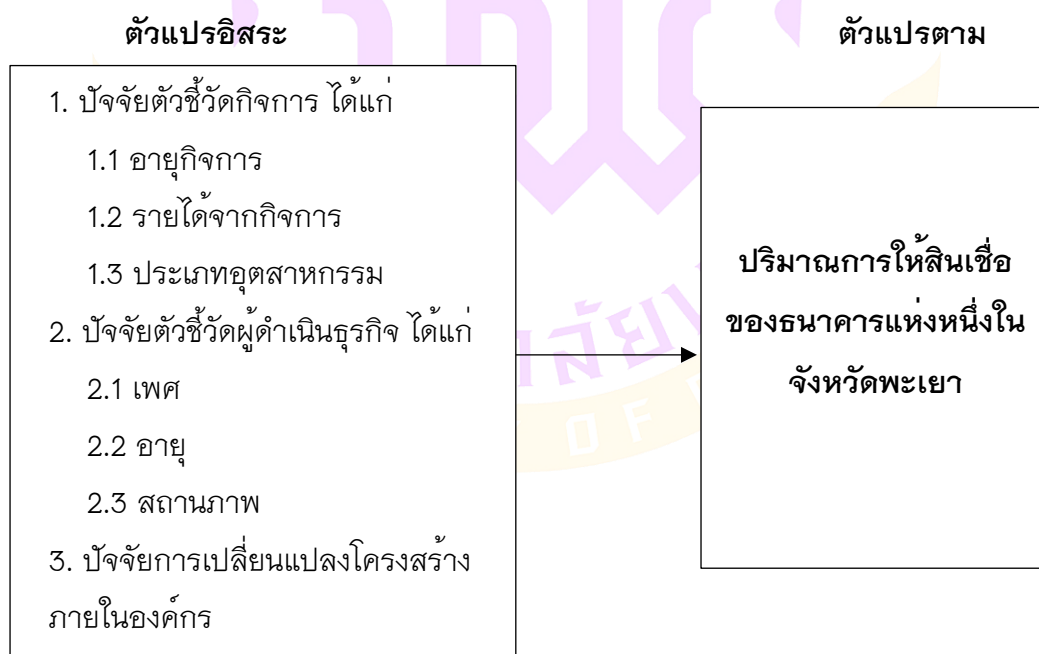
ปณิตดา วงษ์ศิริ (2564) ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านสินเชื่อกับความสามารถในการทำกำไรในสถานการณ์ COVID - 19 ของกลุ่มธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเก็บข้อมูลในงบการเงินประจำปี พ.ศ. 2561 - 2563 โดยใช้การวิเคราะห์ลักษณะข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษา การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาของตัวแปร การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ และการวิเคราะห์สมมติฐานโดยสมการถดถอยเชิงพหุคูณ ตัวแปรอิสระ คือ ปริมาณสินเชื่อต่อคุณภาพ (NPL) คุณภาพสินเชื่อ (PPL) ประสิทธิภาพการดำเนินงาน (OPE) สภาพคล่องหมุนเวียน (LD) ส่วนต่างดอกเบี้ยรับ (NIM) และสัดส่วนรายได้ที่มีใช้ดอกเบี้ย (FEE) ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการทำกำไร (Adj.ROA) ผลการศึกษาพบว่า ส่วนต่างดอกเบี้ยรับ (NIM) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 กับความสามารถในการทำกำไร และปริมาณสินเชื่อต่อคุณภาพ (NPL) ประสิทธิภาพการดำเนินงาน (OPE) สภาพคล่องหมุนเวียน (LD) และสัดส่วนรายได้ที่มีใช้ดอกเบี้ย (FEE) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติกับ

ความสามารถในการทำกำไร ในสถานการณ์ Covid – 19 ของกลุ่มธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

สุภาวดี บัวบน (2565) การปรับตัวของธนาคารพาณิชย์ในยุคดิจิทัล เก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) จากกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้บริหารธนาคารพาณิชย์และผู้บริหารธนาคารของรัฐ กลุ่มพนักงานในองค์กรของธนาคารพาณิชย์และธนาคารของรัฐ กลุ่มลูกค้าที่มาใช้บริการของธนาคารพาณิชย์และธนาคารของรัฐ จำนวนกลุ่มละ 6 คน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อปรับตัวของธนาคารพาณิชย์ในยุคดิจิทัล ได้แก่ ความก้าวหน้าของนวัตกรรมทางการเงิน (Fintech Innovation) พฤติกรรมผู้ใช้บริการที่เปลี่ยนแปลงไป นโยบายไทยแลนด์ 4.0 การแข่งขันทางธุรกิจจากกลุ่มธนาคารพาณิชย์และผู้ให้บริการที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน (Non-bank) วิกฤตการระบาดของโรคโควิด – 19 สำหรับปัจจัยภายในที่มีผลกระทบ ได้แก่ วิสัยทัศน์ของผู้บริหาร วัฒนธรรมองค์กรที่มีความคล่องตัว และทักษะการให้บริการของพนักงานธนาคาร

กรอบแนวคิดในการศึกษา

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องในข้างต้น ผู้ศึกษากำหนดกรอบแนวคิดงานวิจัยดังรูป

ภาพ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการศึกษา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารแห่งหนึ่งในจังหวัดพะเยา ในครั้งนี้ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ของลูกค้าที่ใช้บริการสินเชื่อธุรกิจของธนาคารแห่งหนึ่งในจังหวัดพะเยา มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารแห่งหนึ่งในจังหวัดพะเยา และการสร้างแบบจำลองที่สามารถทำนายปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารในอนาคตจากปัจจัยต่าง ๆ ที่ถูกวิเคราะห์ ซึ่งมีวิธีการดำเนินการศึกษา ดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูลและการทดสอบสมมติฐาน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่ ลูกค้าสินเชื่อของธนาคารแห่งหนึ่งในจังหวัดพะเยาจำนวน 350 ราย ในช่วงเวลาดังแต่เดือนมกราคม 2558 จนถึงธันวาคม 2562

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณในครั้งนี้ คือ ลูกค้าที่ขอสินเชื่อของธนาคารแห่งหนึ่งในจังหวัดพะเยาจำนวน 130 ราย จากการคัดเลือกลูกค้าที่มีการขอสินเชื่อจากธนาคารในช่วงเวลาที่ทำการศึกษาดังแต่เดือนมกราคม 2558 จนถึงเดือนธันวาคม 2562

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษานี้ คือ 1. การวิเคราะห์การถดถอยเชิงซ้อนพหุคูณ (Multiple Linear Regression Analysis) ที่ใช้อธิบายความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตาม จำนวน 1 ตัว กับตัวแปรอิสระตั้งแต่ 2 ตัวขึ้นไป ระดับความสัมพันธ์พิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product-moment correlation coefficient) มีเกณฑ์ในการแปลความหมายค่านัยสำคัญ

(Significant : Sig) คือ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% หากค่าสถิติ t ที่คำนวณได้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (Sig>0.05) นั่นคือ ยอมรับ H0 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันระหว่างตัวแปร แต่ถ้าค่า t ที่คำนวณได้มีนัยสำคัญทางสถิติ (Sig<0.05) นั่นคือ ปฏิเสธ H0 ยอมรับ H1 แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันระหว่างตัวแปร

การเก็บรวบรวมข้อมูล

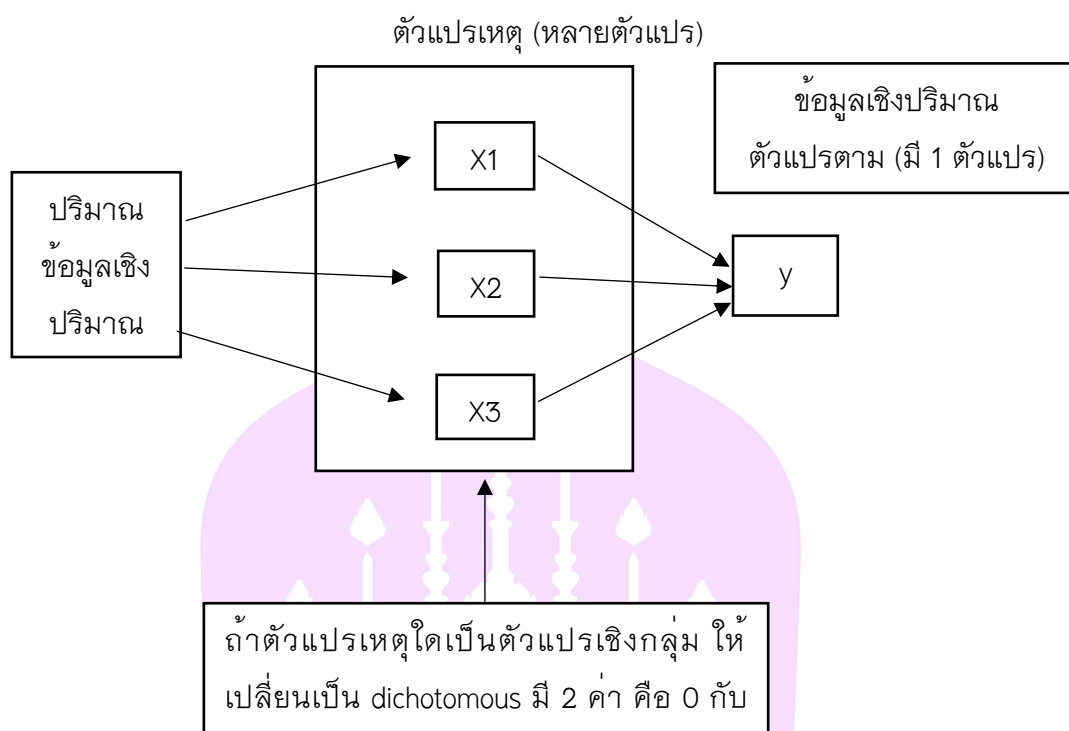
รวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ของลูกค้าที่ใช้บริการสินเชื่อธุรกิจของธนาคารแห่งหนึ่งในจังหวัดพะเยา ประกอบด้วย ปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารตั้งแต่มกราคม 2558 ถึง ธันวาคม 2562 ข้อมูลกิจการ ได้แก่ อายุกิจการ รายได้จากกิจการ ประเภทอุตสาหกรรม (ปกติ เสี่ยง ควบคุม) และข้อมูลผู้ดำเนินธุรกิจ ได้แก่ อายุ เพศ สถานภาพ เป็นต้น

การวิเคราะห์ข้อมูลและการทดสอบสมมติฐาน

ในการศึกษาครั้งนี้ ได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ซึ่งมีขั้นตอนการวิเคราะห์ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) การแจกแจงความถี่ (Frequency), ค่าเฉลี่ย (Mean) และร้อยละ (Percentage)
2. การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) เพื่อหาความสัมพันธ์ตัวแปร 2 ตัว มีความสัมพันธ์กัน หรือไม่ หากมีความสัมพันธ์กันตัวแปรนั้นมีความสัมพันธ์กันมากน้อยเพียงใด โดยระดับความสัมพันธ์พิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient : r) ที่มีเครื่องหมาย + และ -
 - ถ้า $r = 1$ แสดงว่าความสัมพันธ์ของตัวแปรทั้งสองค่ามีค่าสัมพันธ์กันอย่างสมบูรณ์
 - ถ้า r เข้าใกล้ 1 แสดงว่ามีค่าความสัมพันธ์กันมาก
 - ถ้า r เป็น 0 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์ต่อกัน
 - ถ้า r เข้าใกล้ 0 แสดงว่ามีค่าความสัมพันธ์กันน้อยมาก
3. การวิเคราะห์การถดถอยแบบเชิงเส้นพหุคูณ (Multiple Linear Regression Analysis)

การวิเคราะห์การถดถอยแบบเชิงซ้อนหรือการวิเคราะห์การถดถอยแบบเชิงเส้นพหุคูณ (Multiple Linear Regression) เป็นการวิเคราะห์ที่มีตัวแปรเหตุ (ตัวแปรอิสระ) 2 ตัวแปรขึ้นไป ส่วนตัวแปรผล (ตัวแปรตาม) มี 1 ตัวแปร ดังภาพ 2 ดังนี้

ภาพ 2 แสดงการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้น (Linear Regression)

การวิเคราะห์ข้อมูลนั้นใช้ สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่อบรรยายลักษณะของข้อมูล ส่วนการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสองตัวแปรใช้ Correlation Analysis การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย T - test และการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ (Multiple Linear Regression Analysis) ใช้หาปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารแห่งหนึ่งในจังหวัดพะเยา

สำหรับการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ ตัวแปรตาม คือ ปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารแห่งหนึ่งในจังหวัดพะเยา ส่วนตัวแปรต้น คือ ตัวแปรที่ต้องการทดสอบดังสมการนี้

$$VL_{it} = \beta_0 + \beta_1 \text{AgeS}_{it} + \beta_2 \ln \text{Come}_{it} + \beta_3 \text{Sector}_{it} + \beta_4 \text{Sex}_{it} + \beta_5 \text{AgeHu}_{it} + \beta_6 \text{Statu}_{it} + \beta_7 \text{Stuc}_{it} + \varepsilon_{it} \quad (1)$$

กำหนดให้

VL_{it} = ตัวแปรหุ่น (Dummy variable) มีค่าเป็น 1 ปริมาณการให้สินเชื่อ 0.50 - 4.99 ล้านบาท มีค่าเป็น 2 ปริมาณการให้สินเชื่อ 5 - 8.99 ล้านบาท มีค่าเป็น 3 ปริมาณการให้สินเชื่อ 9 - 12.99 ล้านบาท มีค่าเป็น 4 ปริมาณการให้สินเชื่อ 13 - 16.99 ล้านบาท และมีค่าเป็น 5 ปริมาณการให้สินเชื่อ 17 ล้านบาทขึ้นไป

Ages = ตัวแปรแสดงถึงอายุกิจการ ณ ปีที่ t

Income = ตัวแปรหุ่น (Dummy variable) มีค่าเป็น 1 หากรายได้ในกิจการ 1 - 100 ล้านบาท มีค่าเป็น 2 หากรายได้ในกิจการ 101 - 200 ล้านบาท มีค่าเป็น 3 หากรายได้ในกิจการ 201 - 300 ล้านบาท มีค่าเป็น 4 หากรายได้ในกิจการ 301 - 400 ล้านบาท และมีค่าเป็น 5 หากรายได้ในกิจการ 401 - 500 ล้านบาท

Sector = ตัวแปรหุ่น (Dummy variable) มีค่าเป็น 1 หากอยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมปกติ มีค่าเป็น 2 หากอยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมเสี่ยง มีค่าเป็น 3 หากอยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมควบคุม

Sex = ตัวแปรตัวแปรหุ่น (Dummy variable) มีค่าเป็น 1 หากเป็นเพศผู้ชาย และเป็น 0 หากเป็นเพศผู้หญิง

AgeHu = ตัวแปรแสดงถึงอายุผู้กู้ ณ ปีที่ t

Status = ตัวแปรตัวแปรหุ่น (Dummy variable) มีค่าเป็น 0 หากสถานภาพโสด มีค่าเป็น 1 หากสมรส มีค่าเป็น 2 หากสถานภาพหย่าและมีค่าเป็น 3 หากสถานภาพหม้าย

Stuc = ตัวแปรหุ่น (Dummy variable) มีค่าเป็น 1 หากเป็นปีหลังการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างภายในองค์กรของธนาคาร คือ ปี 2661-2562 และเป็น 0 หากเป็นปีก่อนการเปลี่ยนแปลงองค์กรคือปี 2558-2560

E_{it} = ค่าความคลาดเคลื่อน

i = ดัชนีลูกค้าสินเชื่อของธนาคารมีค่า 1,2,3...,130

t = ดัชนีปีที่ทำการศึกษามีค่า 2558,2559,2560,2561,2562

ตัวแปรอิสระ ที่มีผลต่อปริมาณการให้สินเชื่อ ดังนี้

AgeS ใช้ควบคุมอายุกิจการ ณ ปีที่ t เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการพิจารณาสินเชื่อ เช่นเดียวกับ (ดารณี พุทธิวิบูลย์, 2553) ได้กล่าวถึงหลักการพิจารณาสินเชื่อในด้านคุณสมบัติของผู้ขอสินเชื่อในแง่คุณสมบัติโดยทั่วไปและประวัติส่วนตัว

Income ใช้ควบคุมรายได้ในกิจการ ณ ปีที่ t เนื่องจากรายได้เป็นปัจจัยหนึ่งในการพิจารณาสินเชื่อธุรกิจเช่นเดียวกับ (ชนินทร์ พิทยาวิริช, 2547) กล่าวถึงการพิจารณาการให้สินเชื่อสถาบันการเงินด้าน Capacity ความสามารถในการชำระหนี้คืนให้กับธนาคารพิจารณาจากแหล่งที่มาของเงินที่จะมาชำระหนี้ เช่น รายได้จากการขายและการบริการของบริษัทในกรณีนิติบุคคล รายได้จากการทำงานของแต่ละบุคคลในกรณีบุคคลธรรมดา

Sex ใช้ควบคุมเพศของผู้กู้ซึ่งเพศมีผลในการพิจารณาสินเชื่อเช่นเดียวกับ (ธีระพงศ์ ชินะจิตพันธ์ และกองกฤษณ์ โตชัยวัฒน์, 2554) ศึกษาเรื่องหลักเกณฑ์ในการพิจารณาสินเชื่อ

ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ของธนาคารพาณิชย์ไทย พบว่า การวิเคราะห์สินเชื่อเชิงคุณภาพ โดยใช้หลักการวิเคราะห์ 5 C's Credit ในการพิจารณา ซึ่งให้ลำดับความสำคัญ ดังนี้ ความสามารถในการชำระหนี้ ให้มีความสำคัญ ในลำดับแรกสุด ค่าเฉลี่ย 4.50 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คุณสมบัติของผู้ขอสินเชื่อ บุคลิกลักษณะ อุปนิสัย ค่าเฉลี่ย 4.38 อยู่ในระดับมากที่สุด เงินทุน ค่าเฉลี่ย 3.45 อยู่ในระดับมาก หลักประกัน ค่าเฉลี่ย 3.40 อยู่ในระดับปานกลาง และเงื่อนไขของสินเชื่อ ค่าเฉลี่ย 3.21 อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

Sector ใช้ควบคุมกลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจของผู้กู้เนื่องจากมีผลต่อการพิจารณาเครดิตของสถาบันการเงินซึ่ง (กฤษฎา สังขมณี, 2550) ได้กล่าวไว้เกี่ยวกับการกำหนดประเภทสินเชื่อที่ควรสนับสนุนและควรหลีกเลี่ยง

AgeHu ใช้ควบคุมอายุของผู้กู้ปีที่ t เช่นเดียวกับ วเรศ อุปปาติก (2544) กล่าวถึงอุปนิสัย การศึกษา พฤติกรรมส่วนตัว รูปแบบของการดำรงชีพสังคมและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง ความเต็มใจในการชำระหนี้ของลูกหนี้ในอดีตที่ผ่านมาในหัวข้อเรื่องการจำแนกเกณฑ์พิจารณาลูกหนี้

Status ใช้ควบคุมสภาพภาพของผู้กู้ ณ ปีที่ t เนื่องจากสภาพภาพเป็นปัจจัยหนึ่งในการพิจารณาโดยมีความคิดที่ว่าผู้กู้ที่มีสภาพภาพโสดมักจะมีความเสี่ยงในการเบี้ยวหนี้กว่าผู้มีสภาพภาพสมรสเช่นเดียวกับ (ชนินทร์ พิทยาวิริช, 2547) ได้กล่าวไว้ตามหลัก 6Cs Policy เป็นแนวทางในการประเมินความเสี่ยงในการกู้ยืมในแง่ของ Common Sense

Stuc ใช้ควบคุมการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างองค์กรเช่นเดียวกับ (อรอุมา ชุมประสงค์, 2562) ศึกษาเรื่องการจัดการเชิงรุกที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสินเชื่อของธนาคารเพื่อการเกษตรพบว่า ด้านโครงสร้าง มีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับประสิทธิภาพการบริหารสินเชื่อและสอดคล้องกับงานศึกษาของ (พัชรนันท์ เต็มมี, 2559) ที่พบว่า ด้านโครงสร้างองค์กรของธนาคารออมสินมีผลการนำนโยบายสินเชื่อรายย่อยไปปฏิบัติอยู่ในระดับสูง

บทที่ 4

ผลการวิจัย

จากการศึกษา เรื่อง การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารแห่งหนึ่งในจังหวัดพะเยา โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ลูกค้ำที่ใช้บริการสินเชื่อธุรกิจ จำนวน 130 ราย ตั้งแต่ มกราคม 2558 จนถึงเดือนธันวาคม 2562 โดยแบ่งการนำเสนอข้อมูลเรียงลำดับผลการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับลูกค้ำที่ใช้บริการสินเชื่อของธนาคารแห่งหนึ่งในจังหวัดพะเยา

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐาน

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารแห่งหนึ่งในจังหวัดพะเยา

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับลูกค้ำที่ใช้บริการของธนาคารแห่งหนึ่งในจังหวัดพะเยา

1. ตัวชี้วัดกิจการ ประกอบด้วย อายุกิจการ รายได้จากกิจการและประเภทอุตสาหกรรมของผู้ขอสินเชื่อของธนาคารแห่งหนึ่งในจังหวัดพะเยา ตั้งแต่เดือนมกราคม 2558 - ธันวาคม 2562 รายละเอียดแสดงในตาราง ดังนี้

ตาราง 1 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลตัวชี้วัดกิจการของผู้ขอสินเชื่อของธนาคารแห่งหนึ่งในจังหวัดพะเยา

รายการ	จำนวนรายการ	ร้อยละ
อายุกิจการ		
1) 2 – 10 ปี	66	30.00
2) 11 – 20 ปี	100	45.45
3) 21 – 40 ปี	54	24.55
รวม	220	100.00

ตาราง 1 (ต่อ)

รายการ	จำนวนรายการ	ร้อยละ
รายได้กิจการ		
1) 4,000,000 – 50,000,000 บาท	171	77.73
2) 50,000,001 – 100,000,000 บาท	33	15.00
3) 100,000,001 – 200,000,000 บาท	13	5.91
4) ตั้งแต่ 200,000,000 บาทขึ้นไป	3	1.36
รวม	220	100.00
ประเภทอุตสาหกรรม		
1) อุตสาหกรรมปกติ	81	36.82
2) อุตสาหกรรมเสี่ยง	101	45.91
3) อุตสาหกรรมควบคุม	38	17.27
รวม	220	100.00

หมายเหตุ: ประชากรทั้งหมด จำนวน 350 ราย โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้ให้บริการสินเชื่อ จำนวน 130 ราย เนื่องจากช่วงเวลาที่ทำการศึกษา 5 ปี มีจำนวนรายการขอสินเชื่อทั้งหมด 220 รายการ ซึ่งมีผู้ให้บริการสินเชื่อได้ขอสินเชื่อซ้ำ จำนวน 90 รายการ

จากตาราง 1 พบว่า ผู้ขอสินเชื่อมีอายุกิจการตั้งแต่ 11 – 20 ปี จำนวน 100 ราย คิดเป็นร้อยละ 45.45 อายุกิจการตั้งแต่ 2 – 10 ปี จำนวน 66 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.00 และอายุกิจการตั้งแต่ 21 – 40 ปี จำนวน 54 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.55 ตามลำดับ

รายได้กิจการ พบว่า ส่วนใหญ่ผู้ขอสินเชื่อมีรายได้ตั้งแต่ 4,000,000 – 50,000,000 บาท จำนวน 171 ราย คิดเป็นร้อยละ 77.73 มีรายได้ตั้งแต่ 50,000,001 – 100,000,000 บาท จำนวน 33 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.00 มีรายได้ตั้งแต่ 100,000,001 – 200,000,000 บาท จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.91 และมีรายได้ตั้งแต่ 200,000,001 บาทขึ้นไป จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.36 ตามลำดับ

ประเภทอุตสาหกรรม พบว่า เป็นประเภทอุตสาหกรรมเสี่ยง จำนวน 101 ราย คิดเป็นร้อยละ 45.91 ประเภทอุตสาหกรรมปกติ จำนวน 81 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.82 และประเภทอุตสาหกรรมควบคุม จำนวน 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.27 ตามลำดับ

2. ตัวชี้วัดผู้ดำเนินธุรกิจ ประกอบด้วย เพศ อายุ และสถานภาพของผู้ขอสินเชื่อของธนาคารแห่งหนึ่งในจังหวัดพะเยา ตั้งแต่เดือนมกราคม 2558 - ธันวาคม 2562 รายละเอียดแสดงในตาราง ดังนี้

ตาราง 2 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลผู้ดำเนินธุรกิจของธนาคารแห่งหนึ่งในจังหวัดพะเยา

รายการ	จำนวนคน	ร้อยละ
เพศ		
1) หญิง	44	33.85
2) ชาย	86	66.15
รวม	130	100.00
อายุ		
1) ตั้งแต่ 25 – 35 ปี	17	13.08
2) ตั้งแต่ 36 – 50 ปี	70	53.85
3) ตั้งแต่ 51 – 70 ปี	43	33.07
รวม	130	100.00
สถานภาพ		
1) โสด	9	6.92
2) สมรส	111	85.39
3) หย่า	7	5.38
4) หม้าย	3	2.31
รวม	130	100.00

จากตาราง 2 พบว่า ผู้ขอสินเชื่อส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีจำนวน 86 ราย คิดเป็นร้อยละ 66.15 และเป็นเพศหญิง จำนวน 44 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.85 ตามลำดับ

อายุ พบว่า มีอายุตั้งแต่ 36 – 50 ปี มีจำนวน 70 ราย คิดเป็นร้อยละ 53.85 รองลงมา มีอายุตั้งแต่ 51 – 70 ปี จำนวน 43 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.07 และมีอายุตั้งแต่ 25 – 35 ปี จำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.08 ตามลำดับ โดยอายุต่ำสุด 25 ปี และอายุสูงสุด 67 ปี

สถานภาพ พบว่า มีสถานภาพสมรส จำนวน 111 ราย คิดเป็นร้อยละ 85.39 สถานภาพโสด จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.92 สถานภาพหย่า จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.38 และมีสถานภาพหม้าย จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.31 ตามลำดับ

3. การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างภายในองค์กร ประกอบด้วย ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน รูปทรงขององค์กร การจัดสรรอำนาจ และการจัดกลุ่มแผนงาน โดยการเปลี่ยนแปลง โครงสร้างองค์กรเกิดขึ้นในปี 2561 – 2562 รายละเอียดของจำนวนผู้ขอสินเชื่อในช่วงก่อนและ หลังที่มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างองค์กร แสดงในตาราง ดังนี้

ตาราง 3 แสดงจำนวนและร้อยละผู้ขอสินเชื่อในช่วงก่อนและหลังที่มีการเปลี่ยนแปลง โครงสร้างองค์กรของธนาคารแห่งหนึ่งในจังหวัดพะเยา

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างองค์กร		
1) ปี พ.ศ. 2558	104	47.27
2) ปี พ.ศ. 2559	47	21.36
3) ปี พ.ศ. 2560	37	16.82
4) ปี พ.ศ. 2561	18	8.18
5) ปี พ.ศ. 2562	14	6.37
รวม	220	100.00

หมายเหตุ: ประชากรทั้งหมด จำนวน 350 ราย โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้ใช้บริการสินเชื่อ จำนวน 130 ราย เนื่องจากช่วงเวลาที่ทำการศึกษา 5 ปี มีจำนวนรายการขอสินเชื่อทั้งหมด 220 รายการ ซึ่งมีผู้ใช้บริการสินเชื่อได้ขอสินเชื่อซ้ำ จำนวน 90 รายการ

จากตาราง 3 พบว่า ผู้ขอสินเชื่อก่อนมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างองค์กร ในปี พ.ศ. 2558 จำนวน 104 ราย คิดเป็นร้อยละ 47.27 ปี พ.ศ. 2559 จำนวน 47 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.36 ปี พ.ศ. 2560 จำนวน 37 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.82 ตามลำดับ ภายหลังจากมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างองค์กร ในปี พ.ศ. 2561 จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.18 และ ปี พ.ศ. 2562 จำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.37 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของ 2 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรตาม คือ ปริมาณการให้
 ลินเชื่อของธนาคารแห่งหนึ่งในจังหวัดพะเยา กับตัวแปรอิสระ โดยมีสมมติฐานทางสถิติดังนี้

H_1 = ปัจจัยตัวชี้วัดกิจการ ได้แก่ อายุกิจการ รายได้จากกิจการ และประเภท
 อุตสาหกรรมมีผลทำให้ปริมาณการให้ลินเชื่อเพิ่มขึ้น

H_2 = ปัจจัยตัวชี้วัดผู้ดำเนินธุรกิจ ได้แก่ เพศ อายุ และสถานภาพของผู้ขอลินเชื่อมีผล
 ทำให้ปริมาณการให้ลินเชื่อเพิ่มขึ้น

H_3 = ปัจจัยการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างองค์กรภายในมีผลทำให้ปริมาณการให้ลินเชื่อ
 เพิ่มขึ้น

พิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient : r) ที่มีเครื่องหมาย + และ -

ถ้า $r = 1$ แสดงว่า ความสัมพันธ์ของตัวแปรทั้งสองค่ามีค่าสัมสัมพันธ์กันอย่างสมบูรณ์

ถ้า r เข้าใกล้ 1 แสดงว่า มีค่าความสัมพันธ์กันมาก

ถ้า r เป็น 0 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์ต่อกัน

ถ้า r เข้าใกล้ 0 แสดงว่า มีค่าความสัมพันธ์กันน้อยมาก

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์
 สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ที่ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% ในการ
 ทดสอบสมมติฐาน ดังนั้น จะยอมรับสมมติฐาน (H_1, H_2, H_3) ก็ต่อเมื่อค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า
 0.05 ผลการทดสอบแสดงดังตาราง 4

ตาราง 4 ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม

ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรตาม : ปริมาณการให้ลินเชื่อ
1) ปัจจัยตัวชี้วัดกิจการ	
อายุกิจการ	Pearson Correlation -0.028 Sig. 0.727 แปลผล มีความสัมพันธ์น้อย
รายได้จากกิจการ	Pearson Correlation 0.310** Sig. 0.000 แปลผล มีความสัมพันธ์มาก
ประเภทอุตสาหกรรม	Pearson Correlation 0.168* Sig. 0.037 แปลผล มีความสัมพันธ์มาก

ตาราง 4 ต่อ

2) ปัจจัยตัวชี้วัดผู้ดำเนินงานธุรกิจ		
เพศ	Pearson Correlation	-0.087
	Sig.	0.282
	แปลผล	มีความสัมพันธ์น้อย
อายุ	Pearson Correlation	-0.046
	Sig.	0.568
	แปลผล	มีความสัมพันธ์น้อย
สถานภาพ	Pearson Correlation	-0.024
	Sig.	0.768
	แปลผล	มีความสัมพันธ์น้อย
3) การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างภายในองค์กร		
	Pearson Correlation	-0.127
	Sig.	0.115
	แปลผล	มีความสัมพันธ์น้อย

+ = มีความสัมพันธ์เชิงบวก - = มีความสัมพันธ์เชิงลบ

** มีนัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) ที่ 0.01 * มีนัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) ที่ 0.05

จากตาราง 4 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารแห่งหนึ่งในจังหวัดพะเยา และตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย 1) ปัจจัยตัวชี้วัดกิจการ ได้แก่ อายุกิจการ รายได้จากกิจการ ประเภทอุตสาหกรรม 2) ปัจจัยตัวชี้วัดผู้ดำเนินงานธุรกิจ ได้แก่ เพศ อายุ และสถานภาพ 3) การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างภายในองค์กร โดยผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า

อายุกิจการ มีค่า Sig. มากกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธ สมมติฐาน (H_1) ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันน้อย แสดงว่า เมื่ออายุกิจการเพิ่มขึ้น จะไม่มีอิทธิพลทำให้ปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารเพิ่มขึ้น ($r = -0.028$, Sig. = 0.727)

รายได้จากกิจการ มีค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับ สมมติฐาน (H_1) ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันมากอย่างมีนัยสำคัญ ที่ 0.01 แสดงว่า เมื่อรายได้จากกิจการเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้ปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารเพิ่มขึ้น ($r = 0.310$, Sig. = 0.000)

ประเภทอุตสาหกรรม มีค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐาน (H_1) ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันน้อย แสดงว่า ถ้ากิจการเป็นประเภทอุตสาหกรรมปกติเพิ่มขึ้น จะส่งผลทำให้ปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารเพิ่มขึ้น ($r = 0.168$, Sig. = 0.037)

เพศ มีค่า Sig. มากกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธ สมมติฐาน (H₂) ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันน้อย แสดงว่า ไม่ว่าจะเป็นเพศหญิงหรือเพศชายเพิ่มขึ้น จะไม่มีอิทธิพลทำให้ปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารเพิ่มขึ้น ($r = -0.087$, Sig. = 0.282)

อายุ มีค่า Sig. มากกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธ สมมติฐาน (H₂) ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันน้อย แสดงว่า เมื่อผู้กู้มีอายุเพิ่มขึ้น จะไม่มีอิทธิพลทำให้ปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารเพิ่มขึ้น ($r = -0.046$, Sig. = 0.568)

สถานภาพ มีค่า Sig. มากกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธ สมมติฐาน (H₂) ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันน้อย แสดงว่า ไม่ว่าจะผู้กู้จะอยู่สถานภาพใด จะไม่มีอิทธิพลทำให้ปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารเพิ่มขึ้น ($r = -0.024$, Sig. = 0.768)

การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างภายในองค์กร มีค่า Sig. มากกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธ สมมติฐาน (H₃) ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันน้อย แสดงว่า ก่อนและหลังการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างภายในองค์กร จะไม่มีอิทธิพลทำให้ปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารเพิ่มขึ้น ($r = -0.127$, Sig. = 0.115)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารแห่งหนึ่ง ในจังหวัดพะเยา

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การทดสอบด้วยการถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ (Multiple Linear Regression Analysis) แบบ Enter และกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารแห่งหนึ่งในจังหวัดพะเยา โดยกำหนดสมการถดถอยพหุคูณ ตัวแปรตาม คือ ปริมาณการปล่อยสินเชื่อของธนาคารแห่งหนึ่งในจังหวัดพะเยา และส่วนตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยตัวชี้วัดกิจการ ปัจจัยตัวชี้วัดผู้ดำเนินธุรกิจ และปัจจัยการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างภายในองค์กร ดังสมการนี้

$$VL_{it} = \beta_0 + \beta_1 Stuc_{it} + \beta_2 AgeS_{it} + \beta_3 lnCome_{it} + \beta_4 Sector_{it} + \beta_5 Sex_{it} + \beta_6 AgeHu_{it} + \beta_7 Statu_{it} + \varepsilon_{it}$$

โดยที่

VL	=	ปริมาณการให้สินเชื่อธุรกิจ SMEs ของธนาคารแห่งหนึ่งในจังหวัดพะเยา
Ages	=	อายุกิจการ (ปี)
Income	=	รายได้จากกิจการ (บาท)
Sector	=	ประเภทอุตสาหกรรม
Sex	=	เพศของผู้กู้

AgeHu = อายุของผู้กู้ (ปี)
 Status = สถานภาพของผู้กู้
 Stuc = การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างองค์กร

โดยทดสอบค่าความคลาดเคลื่อนแต่ละค่าเป็นอิสระต่อกัน (Autocorrelation) ตัวแปรอิสระต้องเป็นข้อมูลที่ไม่มีความสัมพันธ์ภายในตัวเอง หรือที่เรียกว่า การไม่เกิด Autocorrelation โดยใช้ค่า Durbin – Watson ในการทดสอบว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์ภายในตัวเองหรือไม่ โดยมีเกณฑ์ในการวัดค่า Durbin – Watson ดังนี้

มีค่าอยู่ในช่วง	1.5 – 2.5	แสดงว่ามีความเป็นอิสระ
มีค่าอยู่ในช่วง	2.6 – 4.0	แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันในทิศทางลบ
มีค่าอยู่ในช่วง	0 – 1.4	แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันในทิศทางบวก

ทั้งนี้ ถ้าค่า Durbin – Watson มีค่าน้อยกว่า 1.5 และมากกว่า 2.5 แสดงว่าเกิด Autocorrelation หรือตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์ภายในตัวเอง ซึ่งทำให้การคำนวณในสมการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณเชิงเส้น (Multiple Linear Regression Analysis) มีปัญหา

ในส่วนของการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณเชิงเส้น (Multiple Linear Regression Analysis) แบบปกติ (Enter Regression) และการทดสอบค่า Durbin – Watson มีรายละเอียดดังนี้

ตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ Multiple Linear Regression Analysis ที่มีผลต่อปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารแห่งหนึ่งในจังหวัดพะเยา

ปริมาณการให้สินเชื่อ	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	SE	Beta		
ค่าคงที่	1.771	0.548		3.229	0.002
อายุกิจการ	0.000	0.013	-0.02	-0.018	0.986
รายได้จากกิจการ	0.400	0.139	0.226	2.878	0.005
ประเภทอุตสาหกรรม	0.206	0.122	0.136	1.692	0.093
อายุของผู้กู้	-0.009	0.011	-0.075	-0.784	0.434
เพศของผู้กู้	-0.245	0.180	-0.107	-1.359	0.176
สถานภาพของผู้กู้	-0.172	0.195	-0.072	-0.881	0.380
การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างองค์กร	-0.204	-0.233	-0.070	-0.872	0.384
R	=	0.325			
R Square	=	0.105			
Adjusted R Square	=	0.063			
Sig.	=	0.019			
Durbin-Watson	=	1.913			

หมายเหตุ : มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 5 แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยตัวชี้วัดกิจการ คือ รายได้จากการกิจการ ส่งผลกระทบต่อปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารแห่งหนึ่งในจังหวัดพะเยา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.005 และปัจจัยที่ไม่ส่งผลกระทบต่อปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารแห่งหนึ่งในจังหวัดพะเยา ได้แก่ อายุกิจการ (Sig. = 0.986) ประเภทอุตสาหกรรม (Sig. = 0.093) อายุของผู้กู้ (Sig. = 0.434) เพศของผู้กู้ (Sig. = 0.176) สถานภาพของผู้กู้ (Sig. = 0.380) และการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างองค์กร (Sig. = 0.384)

รายได้จากกิจการ มีค่าน้ำหนักความสำคัญหรือมีอิทธิพลต่อปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารแห่งหนึ่งในจังหวัดพะเยา มีค่า Beta = 0.400 (Sig. = 0.005)

โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ R Square = 0.105 แสดงให้เห็นว่า อิทธิพลของตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยตัวชี้วัดกิจการ ปัจจัยตัวชี้วัดผู้ดำเนินธุรกิจ และการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างภายในองค์กร ส่งผลกระทบต่อปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารแห่งหนึ่งในจังหวัดพะเยา คิดเป็นร้อยละ 10.50

ปัจจัยตัวชี้วัดกิจการที่ไม่ส่งผลกระทบต่อปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารแห่งหนึ่งในจังหวัดพะเยา ได้แก่ อายุกิจการ และประเภทอุตสาหกรรม เนื่องจากเป็นข้อมูลทั่วไปของการดำเนินธุรกิจ ในการพิจารณาการให้สินเชื่อจึงไม่มีความสำคัญหรือมีอิทธิพลต่อการให้เชื่อของธนาคาร

ปัจจัยตัวชี้วัดผู้ดำเนินธุรกิจที่ไม่ส่งผลกระทบต่อปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารแห่งหนึ่งในจังหวัดพะเยา ได้แก่ อายุของผู้กู้ เพศของผู้กู้ และสถานภาพของผู้กู้ เนื่องจากเป็นข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ขอสินเชื่อ ในการพิจารณาการให้สินเชื่อจึงไม่มีความสำคัญหรือมีอิทธิพลต่อการให้เชื่อของธนาคาร

ส่วนปัจจัยด้านการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างภายในองค์กรที่ไม่ส่งผลกระทบต่อปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารแห่งหนึ่งในจังหวัดพะเยา ประกอบด้วย ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน รูปทรงขององค์กร การจัดสรรอำนาจ และการจัดกลุ่มแผนงาน ซึ่งจากสมมุติฐานแนวโน้มปริมาณการปล่อยสินเชื่อของธนาคารที่เพิ่มขึ้น เนื่องจากธนาคารมีบริการที่ครบวงจร มีผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่ส่งเสริมและสนับสนุนธุรกิจของลูกค้าอย่างหลากหลาย ส่งผลกระทบต่อปริมาณการให้สินเชื่อเพิ่มขึ้น ดังนั้นหลังเกิดการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างภายในองค์กร ตั้งแต่ปี 2561 – 2562 จึงไม่มีผลต่อการให้สินเชื่อของธนาคารเพิ่มขึ้น

ดังนั้น ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวสามารถนำเสนอสมการถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ ดังนี้

$$VL = 1.771 + 0.400 \text{ Income}$$

โดยกำหนดให้

VL = ปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารแห่งหนึ่งในจังหวัดพะเยา

Income = รายได้จากกิจการ

จากการพิจารณาค่า Durbin - Watson ในตาราง 5 พบว่า ค่า Durbin - Watson เท่ากับ 1.913 ซึ่งอยู่ระหว่าง 1.5 - 2.5 แสดงว่าตัวแปรอิสระที่นำมาใช้ในการทดสอบไม่มีความสัมพันธ์ภายในตัวเอง

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และขอเสนอแนะ

การศึกษา เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารแห่งหนึ่งในจังหวัดพะเยา มีวัตถุประสงค์ในการศึกษา ได้แก่ วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารแห่งหนึ่งในจังหวัดพะเยา และสร้างแบบจำลองที่สามารถทำนายปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารในอนาคต สามารถสรุปผล อภิปรายผล และขอเสนอแนะ ได้ดังต่อไปนี้

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลเกี่ยวกับลูกค้าที่ใช้บริการของธนาคารแห่งหนึ่งในจังหวัดพะเยา

ลูกค้าที่ใช้บริการสินเชื่อธุรกิจ ตั้งแต่ มกราคม 2558 จนถึงเดือนธันวาคม 2562 รวมจำนวนการขอสินเชื่อทั้งหมด 220 รายการ ส่วนใหญ่มีอายุกิจการตั้งแต่ 11 – 20 ปี จำนวน 100 รายการ มีรายได้ตั้งแต่ 4,000,000 – 50,000,000 บาท จำนวน 171 รายการ และเป็นประเภทอุตสาหกรรมเสี่ยง จำนวน 101 รายการ โดยผู้ขอสินเชื่อส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุของผู้กู้ตั้งแต่ 51 – 70 ปี โดยอายุต่ำสุด 25 ปี และอายุสูงสุด 67 ปี ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส ส่วนใหญ่ผู้ขอสินเชื่อจะขอสินเชื่อก่อนมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างองค์กร ในปี พ.ศ. 2558 – 2560

2. ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์สหสัมพันธ์เพื่อทดสอบสมมติฐานระหว่าง 2 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรตาม คือ ปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารแห่งหนึ่งในจังหวัดพะเยา และตัวแปรอิสระ โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยตัวชี้วัดกิจการ ได้แก่ อายุกิจการ รายได้จากการกิจการ และประเภทอุตสาหกรรมมีผลทำให้ปริมาณสินเชื่อเพิ่มขึ้น

ผลการศึกษา พบว่า รายได้จากการกิจการ (Sig. = 0.000) และประเภทอุตสาหกรรม (Sig. = 0.037) ตัวแปรอิสระดังกล่าวมีความสัมพันธ์กันมาก และมีอิทธิพลทำให้ปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารเพิ่มขึ้น ส่วนอายุกิจการ (Sig. = 0.727) ไม่มีอิทธิพลทำให้ปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารเพิ่มขึ้น

ดังนั้น เมื่อรายได้จากการกิจการเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้ปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารเพิ่มขึ้น และถ้ากิจการเป็นประเภทอุตสาหกรรมปกติเพิ่มขึ้น จะส่งผลทำให้ปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารเพิ่มขึ้น เช่นเดียวกัน

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยตัวชี้วัดผู้ดำเนินธุรกิจ ได้แก่ เพศ อายุ และสถานภาพของผู้ขอสินเชื่อ มีผลทำให้ปริมาณสินเชื่อเพิ่มขึ้น

ผลการศึกษา พบว่า เพศ (Sig. = 0.282) อายุ (Sig. = 0.568) และสถานภาพ (Sig. = 0.768) ตัวแปรอิสระดังกล่าวมีความสัมพันธ์กันน้อย แสดงว่า ไม่ว่าจะเป็นเพศหญิงหรือเพศชาย จะมีอายุเพิ่มขึ้น หรือจะอยู่ในสถานภาพใดก็ตาม จะไม่มีอิทธิพลทำให้ปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารเพิ่มขึ้น

สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างองค์กรภายในมีผลทำให้ปริมาณสินเชื่อเพิ่มขึ้น

ผลการศึกษา พบว่า การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างภายในองค์กร (Sig. = 0.115) ประกอบด้วย ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน รูปทรงขององค์กร การจัดสรรอำนาจ และการจัดกลุ่มแผนงาน ซึ่งตัวแปรอิสระดังกล่าวมีความสัมพันธ์กันน้อย แสดงว่า ก่อนและหลังการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างภายในองค์กร จะไม่มีอิทธิพลทำให้ปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารเพิ่มขึ้น

3. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารแห่งหนึ่งในจังหวัดพะเยา

การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณการให้สินเชื่อ โดยใช้การทดสอบด้วยการถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ (Multiple Linear Regression Analysis) ผลการศึกษา พบว่า

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ R Square = 0.105 แสดงให้เห็นว่า อิทธิพลของตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยตัวชี้วัดกิจการ ปัจจัยตัวชี้วัดผู้ดำเนินธุรกิจ และการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างภายในองค์กร ส่งผลต่อปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารแห่งหนึ่งในจังหวัดพะเยา คิดเป็นร้อยละ 10.50

เมื่อพิจารณาปัจจัยตัวชี้วัดกิจการ ได้แก่ รายได้จากกิจการ มีค่าน้ำหนักความสำคัญ หรือมีอิทธิพลต่อปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารแห่งหนึ่งในจังหวัดพะเยา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.005 มีค่า Beta = 0.400

ส่วนปัจจัยอื่น ๆ ที่ไม่มีอิทธิพลต่อปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารแห่งหนึ่งในจังหวัดพะเยา ได้แก่ อายุกิจการ (Sig. = 0.986) ประเภทอุตสาหกรรม (Sig. = 0.093) อายุของผู้กู้ (Sig. = 0.434) เพศของผู้กู้ (Sig. = 0.176) สถานภาพของผู้กู้ (Sig. = 0.380) และการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างองค์กร (Sig. = 0.384) เนื่องจากเป็นข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ขอสินเชื่อ ในการพิจารณาการให้สินเชื่อจึงไม่มีความสำคัญหรือมีอิทธิพลต่อการให้เชื่อของธนาคาร รวมถึงธนาคารมีบริการที่ครบวงจร มีผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่ส่งเสริมและสนับสนุนธุรกิจ

ของลูกค้าอย่างหลากหลาย ส่งผลต่อปริมาณการให้สินเชื่อเพิ่มขึ้น ดังนั้นหลังเกิดการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างภายในองค์กร ตั้งแต่ปี 2561 – 2562 จึงไม่มีผลต่อการให้สินเชื่อของธนาคารเพิ่มขึ้น

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษา มีข้ออภิปรายเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารแห่งหนึ่งในจังหวัดพะเยา ซึ่งสามารถอภิปรายผลได้ ดังต่อไปนี้

ผลการทดสอบสมมติฐานของตัวแปรอิสระที่มีผลต่อปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคาร พบว่า ปัจจัยด้านรายได้กิจการของลูกค้าที่ใช้บริการสินเชื่อธุรกิจ และรองลงมา คือ ปัจจัยด้านประเภทอุตสาหกรรม (ปกติ เสี่ยง ควบคุม) มีความสัมพันธ์กันมาก และมีอิทธิพลทำให้ปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยปัจจัยด้านอื่น ๆ ได้แก่ อายุกิจการ เพศผู้กู้ อายุผู้กู้ สถานภาพผู้กู้ และการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างภายในองค์กร มีความสัมพันธ์กันน้อย และไม่มีความสัมพันธ์กันน้อย และไม่มีอิทธิพลทำให้ปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารเพิ่มขึ้น ซึ่งมีความขัดแย้งกับผลการศึกษาของ ภิระเนตร วิชาชนรัตน์ (2561) พบว่า พนักงานมีทัศนคติที่ดีต่อการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างองค์กรและเห็นด้วยหากการเปลี่ยนแปลงจะทำให้เกิดผลดีต่อองค์กร ส่งผลกระทบ ด้านธุรกิจภาพรวมขององค์กร คือ น่าจะทำให้ธุรกิจภาพรวมดีขึ้น ซึ่งอาจทำให้ผลประกอบการของการปล่อยสินเชื่อของธนาคารดีขึ้นไปด้วย

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารแห่งหนึ่งในจังหวัดพะเยา โดยทดสอบด้วยการถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ พบว่า ปัจจัยด้านรายได้กิจการเป็นปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารแห่งหนึ่งในจังหวัดพะเยา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.005 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชุตานา ผิวเผือก (2562) ปัจจัยหรือองค์ประกอบของการวิเคราะห์สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย ประกอบด้วย ยอดขายของกิจการ และทรัพย์สินรวมของกิจการ อีกทั้งผลการศึกษาของ สุนันทา พรหมมาศ (2559) พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณสินเชื่อรวมในทิศทางเดียวกัน และสอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้ คือ อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ลูกค้ารายใหญ่ขึ้นดี ซึ่งไม่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ และปริมาณเงินฝากรวม ซึ่งมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99

จากการวิเคราะห์เพิ่มเติมของปัจจัยด้านอื่น ๆ ได้แก่ อายุกิจการ ประเภทอุตสาหกรรม (ปกติ เสี่ยง ควบคุม) เพศของผู้กู้ อายุของผู้กู้ สถานภาพของผู้กู้ และการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างภายในองค์กร พบว่า ปัจจัยดังกล่าวไม่ส่งผลต่อปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารแห่งหนึ่งในจังหวัดพะเยา เนื่องจากเป็นข้อมูลทั่วไปของการดำเนินธุรกิจในการ

พิจารณาการให้สินเชื่อจึงไม่มีความสำคัญหรือมีอิทธิพลต่อการให้เชื่อของธนาคาร นอกจากนั้น การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างภายในองค์กรที่ใช้ในการวิเคราะห์สัมพันธ์กับปริมาณการปล่อยสินเชื่อของธนาคารที่ใช้วิเคราะห์แค่ 5 ปี คือ ตั้งแต่มกราคม 2558 ถึง ธันวาคม 2562 เท่านั้น ซึ่งอาจไม่สามารถนำมาอภิปรายผลได้อย่างสมบูรณ์ รวมทั้งในช่วงระยะเวลาที่นำข้อมูลมาวิเคราะห์เป็นช่วงที่เกิดสถานการณ์โควิด - 19 ทำให้ภาคธุรกิจส่วนมากได้รับผลกระทบและเกิดความเสียหายอย่างมาก ส่งผลให้ผู้ประกอบกิจการมีการทำธุรกรรมด้านสินเชื่อลดลง เนื่องจากเศรษฐกิจในช่วงดังกล่าวยังมีการชะลอตัว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวรรณศิริ ไหมพรม (2564) คาดว่าหลังสถานการณ์โควิด - 19 จะพิจารณารายได้ในช่วงสถานการณ์ปกติประกอบกับคุณสมบัติและข้อมูลงบทางการเงินที่ น่าเชื่อถือของกิจการ ทั้งนี้ ทางธนาคารควรมีการบริหารความเสี่ยงที่เหมาะสม และการมีทัศนคติความ เชื่อมั่นที่ดีต่อผู้ประกอบการรายใหม่ รวมทั้งพัฒนาเครื่องมือทางการเงินประกอบการพิจารณาสินเชื่อ อันเป็นประโยชน์ต่อการการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อและการวิเคราะห์สินเชื่อต่อไปในอนาคต และผลการศึกษาของ รตาศิยาพร เบญจกุล (2563) พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนแปลงองค์กรเข้าสู่ดิจิทัลแบงก์กับคุณภาพชีวิตการทำงานการเปลี่ยนแปลงลักษณะงาน ไม่มีความแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการศึกษาดังกล่าวจะเห็นได้ว่า รายได้จากการกิจการมีความสัมพันธ์กับปริมาณการปล่อยสินเชื่อของธนาคาร ธนาคารอาจจะต้องมีการวิเคราะห์ปัจจัยด้านอื่น ๆ ร่วมด้วย เช่น ความพึงพอใจลูกค้าในการใช้บริการของธนาคาร เป็นต้น เพื่อให้ครอบคลุมถึงปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณการปล่อยสินเชื่อของธนาคาร

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การศึกษางานวิจัยครั้งนี้ มีกลุ่มตัวอย่างสำหรับการศึกษาน้อยมาก ดังนั้นข้อสรุปที่ได้จึงมีลักษณะเฉพาะสำหรับการวิเคราะห์เท่านั้น จึงไม่สามารถนำข้อสรุปไปเป็นตัวแทนสำหรับการวิเคราะห์อื่น ๆ ที่ไม่ได้ศึกษา ดังนั้น ในการศึกษารายครั้งต่อไป อาจกำหนดกลุ่มตัวอย่างให้มีขนาดใหญ่ขึ้น

2.2 ควรเพิ่มตัวแปรอิสระในการศึกษาเพิ่มเติมหรือหลากหลายมากกว่าเดิม เช่น อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ ผลตอบแทนการให้บริการอื่น ๆ เพิ่มเติมของธนาคาร เป็นต้น เพื่อให้ครอบคลุมถึงปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณการปล่อยสินเชื่อของธนาคาร

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

Descriptive Statistics												
	N	Range	Minimum	Maximum	Mean		Std. Deviation	Skewness		Kurtosis		
	Statistic	Statistic	Statistic	Statistic	Statistic	Std. Error	Statistic	Statistic	Std. Error	Statistic	Std. Error	
Type	156	1	1	2	1.24	0.034	0.427	1.248	0.194	-0.449	0.388	
Stuc	156	1	0	1	0.17	0.030	0.374	1.806	0.194	1.279	0.388	
Volume	156	23900000	500000	24400000	6047628.21	373416.110	4663965.716	1.464	0.194	2.267	0.388	
Ages	156	35	2	37	14.85	0.629	7.859	0.539	0.194	-0.138	0.388	
Income	156	710250000	4800000	715050000	58845530.42	6380738.063	79695392.861	5.126	0.194	34.904	0.388	
Sector	156	2	1	3	1.82	0.057	0.714	0.277	0.194	-1.001	0.388	
AgeHu	156	42	25	67	45.87	0.737	9.208	-0.018	0.194	-0.563	0.388	
Sex	156	1	0	1	0.67	0.038	0.473	-0.714	0.194	-1.510	0.388	
Statu	156	3	0	3	1.00	0.038	0.454	1.254	0.194	7.640	0.388	
Valid N (listwise)	156											

Correlations											
		Type	Stuc	Volume	Ages	Income	Sector	AgeHu	Sex	Statu	
Type	Pearson Correlation	1	0.074	0.009	0.072	0.154	0.014	0.031	-0.085	0.000	
	Sig. (2-tailed)		0.358	0.908	0.371	0.055	0.866	0.703	0.290	1.000	
	N	156	156	156	156	156	156	156	156	156	156
Stuc	Pearson Correlation	0.074	1	-0.127	-0.029	-0.007	-.201 [*]	-0.042	0.024	-0.152	
	Sig. (2-tailed)	0.358		0.115	0.720	0.933	0.012	0.599	0.763	0.058	
	N	156	156	156	156	156	156	156	156	156	
Volume	Pearson Correlation	0.009	-0.127	1	-0.028	.310 ^{**}	.168 [*]	-0.046	-0.087	-0.024	
	Sig. (2-tailed)	0.908	0.115		0.727	0.000	0.037	0.568	0.282	0.768	
	N	156	156	156	156	156	156	156	156	156	
Ages	Pearson Correlation	0.072	-0.029	-0.028	1	-0.005	0.042	.556 ^{**}	-0.105	.164 [*]	
	Sig. (2-tailed)	0.371	0.720	0.727		0.964	0.599	0.000	0.191	0.040	
	N	156	156	156	156	156	156	156	156	156	
Income	Pearson Correlation	0.154	-0.007	.310 ^{**}	-0.005	1	0.131	0.001	0.044	-0.041	
	Sig. (2-tailed)	0.055	0.933	0.000	0.954		0.102	0.989	0.585	0.610	
	N	156	156	156	156	156	156	156	156	156	
Sector	Pearson Correlation	0.014	-.201 [*]	.168 [*]	0.042	0.131	1	-0.004	-0.025	0.000	
	Sig. (2-tailed)	0.866	0.012	0.037	0.599	0.102		0.965	0.752	1.000	
	N	156	156	156	156	156	156	156	156	156	
AgeHu	Pearson Correlation	0.031	-0.042	-0.046	.556 ^{**}	0.001	-0.004	1	-0.069	.256 ^{**}	
	Sig. (2-tailed)	0.703	0.599	0.568	0.000	0.989	0.965		0.391	0.001	
	N	156	156	156	156	156	156	156	156	156	
Sex	Pearson Correlation	-0.085	0.024	-0.087	-0.105	0.044	-0.025	-0.069	1	-0.120	
	Sig. (2-tailed)	0.290	0.763	0.282	0.191	0.585	0.752	0.391		0.135	
	N	156	156	156	156	156	156	156	156	156	
Statu	Pearson Correlation	0.000	-0.152	-0.024	.164 [*]	-0.041	0.000	.256 ^{**}	-0.120	1	
	Sig. (2-tailed)	1.000	0.058	0.768	0.040	0.610	1.000	0.001	0.135		
	N	156	156	156	156	156	156	156	156	156	

*. Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

** Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

Variables Entered/Removed^a

Model	Variables	Variables	Method
	Entered	Removed	
1	Statu, Sector, Sex, Income, Ages, Stuc, AgeHu ^b		Enter

a. Dependent Variable: Volume

b. All requested variables entered.

Model Summary^b

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Durbin-Watson
1	.325 ^a	.105	.063	1.050	1.913

a. Predictors: (Constant), Statu, Sector, Sex, Income, Ages, Stuc, AgeHu

b. Dependent Variable: Volume

ANOVA^a

Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	19.229	7	2.747	2.493	.019 ^b
	Residual	163.078	148	1.102		
	Total	182.308	155			

a. Dependent Variable: Volume

b. Predictors: (Constant), Statu, Sector, Sex, Income, Ages, Stuc, AgeHu

Coefficients^a

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
		B	Std. Error	Beta		
1	(Constant)	1.771	.548		3.229	.002
	Stuc	-.204	.233	-.070	-.872	.384
	Ages	.000	.013	-.002	-.018	.986
	Income	.400	.139	.226	2.878	.005
	Sector	.206	.122	.136	1.692	.093
	AgeHu	-.009	.011	-.075	-.784	.434
	Sex	-.245	.180	-.107	-1.359	.176
	Statu	-.172	.195	-.072	-.881	.380

a. Dependent Variable: Volume

บรรณานุกรม

- กฤษฎา สังขมณี. (2550). **การจัดการสินเชื่อ (พิมพ์ครั้งที่ 2)**. สำนักพิมพ์พัฒนาศึกษา: กรุงเทพฯ.
- กฤษฎา เสกตระกูล. (2553). **การจัดการสินเชื่อ (พิมพ์ครั้งที่ 4)**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เจนจิรา ช่วยคงมา. (2564). **ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณเงินให้สินเชื่อภาคธุรกิจของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย**. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง บธ.บ., มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.
- ชรินทร์ พิทยาวิจิตร. (2547). **การบริหารสินเชื่อสถาบันการเงินครบวงจร (พิมพ์ครั้งที่ 4)**. อักษรโสภณ: กรุงเทพฯ.
- ชูดามา ผิวเผือก. (2562). **ปัจจัยที่ใช้ในการวิเคราะห์สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย**. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง บช.ม., มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์, กรุงเทพมหานคร.
- ณรงค์วิทย์ แสันทอง ชันชฤทธิ ปฐมเล็ก. (2561). **การออกแบบโครงสร้างองค์กรอย่างง่าย และได้ผล**. เอช อาร์ เซ็นเตอร์: กรุงเทพฯ.
- ดวงฤดี ร่อนแก้ว. (2548). **ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลการดำเนินงานขององค์กรในทัศนะของพนักงานบริษัท วิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด**. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง บธ.ม, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.
- ดารณี พุทธิบุญย์. (2553). **การจัดการสินเชื่อ (พิมพ์ครั้งที่ 4)**. โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย: กรุงเทพฯ.
- ทองใบ สุดซารี. (2551). **ภาวะผู้นำ: กลไกขับเคลื่อนขององค์กรแห่งการเรียนรู้**. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง บธ.ม, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, อุบลราชธานี.
- เทพ รุ่งธนาภิรมย์. (2538). **หลักการและวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับเครดิต (พิมพ์ครั้งที่ 3)**. สำนักพิมพ์ดอกหญ้า: กรุงเทพฯ.
- ธนากร เกื้อฐิติพร. (2556). **ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมภายในองค์กรกับผลการปฏิบัติงานของพนักงานธนาคารออมสินในเขตจังหวัดนครราชสีมา**. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง บธ.บ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน, นครราชสีมา.
- ธีระพงศ์ ชินะจิตพันธ์ และกองกฤษณ์ โตชัยวัฒน์. (2554). **หลักเกณฑ์ในการพิจารณาสินเชื่อ**

- ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ของธนาคารพาณิชย์ไทย. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง สศ.มธ., มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ปทุมธานี.
- ปนัดดา วงษ์ศิริ. (2564). ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านสินเชื่อกับความสามารถในการทำกำไรในสถานการณ์ COVID-19 ของกลุ่มธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, กรุงเทพมหานคร.
- ประเวศน์ มหารัตน์สกุล. (2554). องค์การและการจัดการ. ปัญญาชน: กรุงเทพฯ.
- พัชรนันท์ เต็มมี. (2559). ปัจจัยภายในองค์การที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการนำนโยบายสินเชื่อรายย่อยเพื่อผู้ประกอบการอาชีพ (Nano-Finance) ไปปฏิบัติของธนาคารออมสินในจังหวัดนครปฐม. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง รป.ม., มหาวิทยาลัยมหิดล, นครปฐม.
- พิมล เอี่ยมผา. (2554). การศึกษาโครงสร้างองค์กรเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพในการทำงานของบริษัท NG จำกัด. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง บธ.ม., มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย, กรุงเทพมหานคร.
- ภิระเนตร วิทยาธนรัตนา. (2561). การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างองค์กรและผลกระทบที่มีต่อพนักงาน กรณีศึกษาเกี่ยวกับสถาบันการเงินเฉพาะกิจแห่งหนึ่ง. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง กจ.ม., มหาวิทยาลัยมหิดล, นครปฐม.
- รดาพิยาพร เบญจกุล. (2563). การเปลี่ยนแปลงองค์กรเข้าสู่ดิจิทัลแบงกิ้งและคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานธนาคารกรุงไทย 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง บธ.บ., มหาวิทยาลัยหาดใหญ่, สงขลา.
- วงศ์ผกา กลอนสุด. (2561). การเปลี่ยนแปลงรูปแบบขององค์กรด้วยกระบวนการทางดิจิทัล กรณีศึกษา ธนาคารพาณิชย์แห่งหนึ่ง. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง วท.บ., มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.
- วรรณศิริ ไหมพรม. (2564). กลยุทธ์การพิจารณาสินเชื่อยุคใหม่ภายหลังสถานการณ์โควิด-19 สำหรับผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของสำนักสินเชื่อธุรกิจลูกค้า SMEs 18 ธนาคารออมสิน. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง บธ.ม., มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, ปัตตานี.
- วเรศ อุปปาดิก. (2544). เศรษฐศาสตร์การเงินและการธนาคาร (พิมพ์ครั้งที่ 6). สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์: กรุงเทพฯ.
- สุนันทา พรหมมาศ. (2559). ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อปริมาณการปล่อยสินเชื่อของ

- ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด(มหาชน).** การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง วท.บ., มหาวิทยาลัยกรุงเทพ, กรุงเทพมหานคร.
- สุภาวดี บั้วบน. (2565). **การปรับตัวของธนาคารพาณิชย์ในยุคดิจิทัล.** การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง บธ.บ., มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- อรอุมา ชุมประสงค์. (2562). **การจัดการเชิงรุกที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสินเชื่อของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรของประเทศไทย.** การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง บธ.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด, ร้อยเอ็ด.
- อัมพร อัมพรลักษณ์. (2551). **องค์การ:ทฤษฎี โครงสร้าง การออกแบบ (พิมพ์ครั้งที่ 1).** สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์: กรุงเทพฯ:.
- อุทัย เลาหวิเชียร. (2540). **รัฐประศาสนศาสตร์ : ลักษณะวิชาและมิติต่างๆ (พิมพ์ครั้งที่ 2).** กรุงเทพฯ: ที พี เอ็น เพรส.
- Brand Buffet. (2019). **Out ไปแล้วธนาคารดิจิทัล!5 เสือ KBank ประกาศวิสัยทัศน์ยุคนี้ต้อง “ธนาคารอัจฉริยะ .** สืบค้นเมื่อ 9 สิงหาคม 2563 , จาก <https://www.brandbuffet.in.th/2019/02/5-boards-kbank-to-cognitive-banking>

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	ภูษณิศรา บุญสุข
วัน เดือน ปี เกิด	8 กันยายน 2532
สถานที่เกิด	พะเยา
วุฒิการศึกษา	วท.บ. (วิทยาศาสตร์เครื่องสำอาง) ,มหาวิทยาลัยนเรศวร, จังหวัดพิษณุโลก
ที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 888/15 หมู่ที่17 ตำบลบ้านต๋อม อำเภอเมืองพะเยา จังหวัดพะเยา
ผลงานตีพิมพ์	ภูษณิศรา บุญสุข (2568). ผลของการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างองค์กรที่มีผลต่อปริมาณการปล่อยลินเชื้อของธนาคารแห่งหนึ่งในจังหวัดพะเยา. ใน วารสารสหวิทยาการสังคมศาสตร์และการสื่อสาร, ปีที่ 8 (ฉบับที่ 1) จันทบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

